

GARĪGĀ AMNĒZIJA

Tagad es ticu, tagad es ticu,

Viss ir iespējams, tagad es ticu;

Tagad es ticu, tagad es ticu,

Viss ir iespējams, tagad es ticu.

2 Tagad vēl brītiņu pastāvēsim kājās Tā Kunga Vārda priekšā. Atvērsim Amosu, pravieti Amosu, 3. nodaļu, sākot ar 1. pantu.

3 Es vēlos pateikties mā sai Džuanitai un Annai Džīnai, un mā sai Mūrai par šo brīnišķīgo dziesmu kori. Tas aizveda mani atpakaļ, kad es tur sēdēju un klausījos to. Es aizdomājos par laikiem, kad viņas bija kopā ar mums, dziedāja tajā kampaņā; mēs ar brāli Džeku runājām, tās meitenes bija pavisam maziņas, tik vien kā sešpadsmit gadus vecas, aptuveni tā. Tagad mā sai Annai Džīnai, manuprāt, ir pieci bērni, un mā sai Džuanitai ir...viņa ir divu bērnu māte. Un mēs patiešām esam tuvāk tam saulrietam, sievietes, nekā mēs bijām toreiz, pirms aptuveni sešpadsmit gadiem. Tas nebūs ilgi, un mēs dosimies uz to otru pusi, tas godpilnais laiks.

4 Tagad Amosa 3. nodaļa, izlasīsim.

Klausieties, ko tas Kungs saka pret jums, Israēla bērni, visām ciltīm, ko Es esmu izvedis no Ēģiptes zemes:

No visām ciltīm zemes virsū Es vienīgos jūs esmu atzinis...tāpēc Es jūs piemeklēju par...jūsu pārkāpumiem!

Kā divi var kopā staigāt, ja viņi nav savā starpā sarunājuši?

Un vai lauva rūc mežā, ja viņam nav laupījuma? Un vai jauns lauva liek atskanēt rūcienam no savas alas, ja viņš neko pats sev nav guvis?

Vai putns iekrīt uz zemes cilpā, ja tur nav tam bijis lamatu valga? Un vai kāds pacels cilpu no zemes, kas nav neko sagūstījusi?

Ja pilsētā pūš tauri, vai ļaudis tad lai nesabītos? Vai var gadīties pilsētā kāda nelaime, kam Dievs nebūtu licis notikt?

Jo...tas Kungs neko nedara, neatklājis savus noslēpumus praviešiem, saviem kalpiem.

Lauva ir rūkusi, kurš gan lai nebaidītos? Tas Kungs ir runājis, kas gan nepravietos?

Nolieksim mūsu galvas.

5 Kungs Jēzu, lai šis, Tavs Vārds, Kungs...lai šovakar mums ir sadraudzība ap šo Rakstu daļu. Mēs lūdzam, Kungs, lai Tu dod mums kontekstu šai tēmai, ko mēs ņemsim no šejienes, un lai tas pagodina Tevi. Svētī mūs šovakar, kamēr mēs gaidām, Kungs, Tavu Vārdu. Dziedini slimos un nomocītos. Izglāb pazudušos. Dod spēku vārgajiem, Kungs, kuri zaudē spēkus gan fiziski, gan garīgi. Un dāvā mums lielu Tavas klātbūtnes izliešanos, jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

6 No šejienes es šovakar gribu paņemt tēmu: "Garīgā amnēzija."

7 Neaizmirstiet par rītdienu, rīt ir lūgšana par slimajiem. Mēs sagaidām, ka Tas Kungs darīs ārkārtīgi lielas lietas, rīt pēcpusdienā pulksten divos, kur mēs...kad sāksim mūsu dievkalpojumu. Tas puisis būs šeit, lai izdalītu lūgšanu kartītes, un tiks palūgts par ikvienu, kurš vēlas, lai par viņu palūgtu. Un rīt mēs sagaidām lielisku laiku Kungā.

8 Tagad jūs, ļautiņi, kas esat šeit, kas esat sabraukuši no pilsētas, atcerieties, ka it visur šai pilsētā ir brīnišķīgas pilna Evaņģēlija draudzes. Jūs esat laipni gaidīti jebkurā no tām.

9 Es tikko kā ārā runāju ar vienu no maniem kolēģiem mācītājiem, viņš tikko kā ienāca, brālis Džeksons, bijusī metodistu draudze, vienu vai divas pilsētas no mums, un...

10 Cik daudz šeit ir tādu, kas ir saistīti ar to dievnamu, paskatīsimies uz jūsu rokām, it visur. Ak, es patiešām...patiešām priecājos jūs šeit redzēt. Šī ir tuvākā sanāksme Indiānā, kurā es esmu

bijis pirms kāda laiciņa. Es domāju atgriezties, pavisam drīz, lai uzceltu telti un izskatītu tās septiņas pēdējās bazūnes, ja Tas Kungs gribēs.

11 Tāpēc tagad... Un atcerieties rītdienu. Neaizmirstiet to, rītdien pulksten divos. Un, lūk, mūsu nākamais dievkalpojums sāksies nākamnedēļ Tampā, Floridā.

12 Tagad es vēlos runāt par “*Garīgo Amnē...Amnēziju*”.

13 Un tā, šis puisis, par kuru mēs runājam, Amoss... Tikai uz brītiņu, lai izveidotu mums pamatu, pirms mēs pievērsīsimies tēmai. Tas notika Samarijas lielā uzplaukuma laikā. Israēls bija uzplaucis. Viņi bija sākuši pilnībā sekot pasaulei, un viņiem bija uzplaukums.

14 Uzplaukums ne vienmēr ir garīgas svētības zīme, bet reizēm tas ir pilnīgi pretēji. Varbūt cilvēki domā, ka pasaulīgu labumu pārpilnība parāda, ka Dievs tevi svētī. Tā nav taisnība. Reizēm tas ir otrādāk.

15 Bet mēs redzam, ka viņš...neko daudz mēs par šo puisi nezinām. Viņš... Mums nav nekādas vēstures, no kurienes viņš uzradās. Mēs zinām, ka saskaņā ar šiem Rakstiem viņš bija gans, un viņu bija uzcēlis Dievs.

16 Es varu iztēloties ainu, tā bija viena karsta diena tur Samarijā, vienā no tā laika lielajām tūristu pilsētām pasaulē. Tas bija kaut kas līdzīgs, teiksim, Maiami vai...vai Holivudai, Losandželosai, kādai no tādām vietām, kādai ievērojamai tūristu vietai. Un mēs varam iztēloties, ka redzam viņu... Viņš nekad nebija bijis šādā pilsētā. Bet viņam bija Tā Kunga Vārds. Viņš bija ieradies šajā lielajā pilsētā, kur it visur bija ļoti daudz grēka. Visi kalpotāji bija aizgājuši prom no Dieva Vārda, un viņiem jau daudzus gadus nebija bijis pravieša.

17 Un tā nu šis puisis, kad viņš uzkāpa uz tā pakalna kaut kur Samarijas ziemeļos, es varu iztēloties, kā viņš tur stāv, spīd karstā saule, un viņa seja ir apaugusi ar sirmu bārdu, un viņa acis ir samiegtas, un viņa plikgalvainā galva spīd, kad viņš raugās lejup uz to pilsētu. Un viņa acis ir samiegtas. Viņš neskatījās uz to, uz ko parasti skatās tūristi, kas ierodas pilsētā un redz visus tās skaistuma valdzinājumus. Viņš skatījās un redzēja to, par ko šī pilsēta bija kļuvusi, pilsēta, kas reiz bija Dieva pilsēta, bet tagad bija kritusi tādā morālā pagrimumā. Nav brīnums...

18 Šis mazais, nepazīstamais puisis bija pravietis Amoss. Un tā, mēs par viņu neko daudz nezinām. Mēs nezinām, no kurienes viņš nāca. Pravieši parasti uznāk uz skatuves, būdami nezināmi, un aiziet tādā pašā veidā. Mēs nezinām, no kurienes viņi nāk, kurp viņi dodas, mēs nezinām par viņu izcelsmi. Dievs vienkārši viņus uzceļ. Viņam nebija nekāda īpaša izskata, bet viņam bija TĀ SAKA TAS KUNGS. Tas, manuprāt, ir tas galvenais. Protams, viņš ieradās Samarijā, lai sāktu savu kampaņu. Es esmu pārliecināts, ka neviens ar viņu nesadarbojās. Viņam nebija nekādas konfesijas biedra kartes. Viņam nebija nekādu diplomu, lai parādītu, no kādas grupas viņš ir. Un... Bet viena lieta viņam bija, viņam bija Tā Kunga Vārds tai pilsētai.

19 Un interesanti, ja mēs šodien varētu pārnest Amosu uz mūsu laiku, interesanti, vai šodien viņš būtu laipni gaidīts mūsu pilsētā? Interesanti, vai mēs viņu uzņemtu, vai arī mēs rīkotos tieši tāpat kā viņi? Mēs redzam, ka mūsu pilsētas ir tādā pašā pagrimumā. Un mēs redzam, ka grēks cilvēku vidū ir tikpat liels, kā tas bija toreiz. Un interesanti, ja šis mazais, nezināmais puisis...kā gan viņš sāktu savu kampaņu? Kā, kur viņš to sāktu? Uz kādu baznīcu viņš dotos vai kurš ar viņu sadarbotos? Viņam nebija nekā, ko parādīt, no kurienes viņš ir; viņam nebija vispār nekā, izņemot TĀ SAKA TAS KUNGS tai pilsētai.

20 Viņš konstatēja, ka viņi ir tik ļoti pagrimuši un tik ļoti morāli samaitājušies... Tas bija ievērojams laiks. Sievietes tajā pilsētā bija kļuvušas gandrīz tādas, kādas viņas ir Savienotajās Valstīs. Viņi bija samaitājušies. Visā, ko Dievs bija no viņiem gaidījis, viņi bija devušies pilnīgi pretējā virzienā. Un mēs redzam, ka tā bija lieliska vieta, kur viņiem bija dejošana uz ielām, sievietes amorāli vilka nost savas drēbes un tā tālāk, kā striptīzs. Protams, tajā laikā tā bija publiska izprieca, bet tagad tas notiek katru dienu. Lai tikai laika apstākļi kļūst karsti, un tev vairs nav jāiet ne uz kādu šovu. Viņas visas ir uz ielas, it visur, tā vai citādi. Kaunieties sievietes, ka jūs darāt ko tādu! Vai tad jums nav kauns par sevi?

- 21 Un tad...un tad es te nesen pateicu to vienai sievietei, un viņa sacīja: “Nu,” viņa teica, “brāli Branham,” teica, ”tas...tas ir, tā taču dara visas citas sievietes.”
- 22 Es teicu: “Bet mums nebūtu jārikojas kā citiem cilvēkiem. Mēs esam citādāki. Mums ir citādāks raksturs.”
- 23 Tas atgādina man vienu sievieti, kas teica: “Nu, brāli Branham,” cita sieviete, teica, ”es...es nevalkāju tos šortus,” teica, “es valkāju bikses.”
- 24 Es sacīju: “Tas ir vēl sliktāk.” Ha! “Dievs teica, ka tā ir negantība Viņa acīs, ja sieviete valkā vīrieša drēbes.” Pilnīgi pareizi.
- Kāds teica: “Nu, bet citādākas drēbes vairs netiek taisītas.”
- “Joprojām tiek ražotas šujmašīnas un audumi.”
- 25 Nav nekādu attaisnojumu. Tas vienkārši ir tas, kas ir sirdī. Tas ir tas, kas sevi parāda. Tas...tas sevi identificē.
- 26 Un tā, mēs redzam, ka tajā pilsētā...ka tā bija morāli pagrimusi. Sludinātāji baidījās kaut ko par to teikt. Un... Bet tur bija mazs...tas puisis, kas nāca pāri tam pakalnam, nāca, lai pateiktu viņiem TĀ SAKA TAS KUNGS: “Savediet to visu kārtībā, citādāk jums būs jādodas gūstā.” Un viņš nodzīvoja, lai redzētu, kā piepildās viņa pravietojums. Viņš pravietoja Jerobeāma Otrā dienās, kurš tā vai citādi bija vienkārši nederīgs; viņš...viņš deva priekšroku citām tautām. Un šis mazais Amoss pravietoja un pateica viņiem, viņš sacīja: “Tas pats Dievs, kuram, kā jūs apgalvojat, jūs kalpojat, Viņš jūs iznīcinās.” Un Viņš to izdarīja.
- 27 Un, ja viņa balss skanētu šovakar šeit Birmingemā, tā apgalvotu draudzēm to pašu lietu. “Tas pats Dievs, kuram, kā jūs apgalvojat, jūs esat kalpojuši, kādu dienu jūs iznīcinās.” Es nesaku to šeit sanākušajiem klausītājiem. Šīs lentes iet pa visu pasauli. Un tā, atcerieties, ka tā ir taisnība.
- 28 Pēc tam, kad viņš ieradās pilsētā, viņš ieraudzīja, ka viņš...tas viss... Interesanti, kā viņš varēja justies, kad viņš skatījās un redzēja to Dieva cilvēku, pie kuriem viņš bija sūtīts, pagrimumu.
- 29 Interesanti, vai tagad mēs viņu pieņemtu, ja viņš ienāktu? Vai mēs sadarbotos ar viņu? Vai mēs dotu viņam to labāko? Vai mēs veltītu viņam savu uzmanību? Vai mēs atgrieztos no grēkiem, ja viņš pateiktu mums, ka mums vajadzētu atgriezties pie Tā Kunga Vārda un darīt tā, kā Tas Kungs ir pateicis?
- 30 Interesanti, ko mūsu māsas darītu ar saviem īsi apgrieztajiem matiem? Vai viņas ļautu saviem matiem atkal ataugt, ja atnāktu Amoss? Viņš būtu to sludinājis, to nu es jums saku, jo tas ir Tā Kunga Vārds.
- 31 Es...es gribētu zināt, vai mūsu...mūsu padomes, kas ieceļ diakonus, kas ir precējušies trīs vai četras reizes un tamlīdzīgas lietas, un mēģina būt diakoni, interesanti, vai visas tās lietas... Interesanti, ko viņš darītu vīriešiem, kuri ļauj savai sievai valkāt šortus un iet tur šādi uz ielas, un pļaut zālienu tur pagalmā, kad garām iet vīrieši? Interesanti, ko viņš pateiktu šādam vīrietim?
- 32 Viņš pavisam noteikti daudzītu pa to ar visu, kas bija viņā, jo viņam bija TĀ SAKA TAS KUNGS, un viņš nespētu darīt neko citu kā vien to. Todien viņš atrada viņus smagā slimības formā, garīgā amnēzijā, un tas ir precīzi tas, kas mums ir šodien.
- 33 Un tā, kā gan viņš zināja, kas notiks? Kā gan Amoss zināja? Pirmkārt, viņš bija pravietis. Un, otrkārt, viņš zināja, saskaņā ar to slimību, kāda ir diagnoze, un viņš zināja, kādas ir sekas.
- 34 Ja ārsts aplūko kaut ko ļaundabīgu un redz, ka tas ļaundabīgais ir visu pārņēmis, viņš zina, ka nav atlicis nekas cits kā nāve. Tas arī viss, ja vien Dievs tur kaut ko neizdarīs.
- 35 Nu, kad tu skaties uz pilsētu un skaties uz cilvēkiem, skaties uz draudzi, un skaties uz cilvēkiem, kas ir tik tālu no Dieva, diagnoze nevar būt nekāda cita kā vien: “Grēks! Un grēka alga ir nāve. Viņš mirst.” Diagnoze apstiprina, kas tas ir. Saprotiet, kad cilvēki aiziet prom no Dieva un negrib klausīties Vārdu, viņiem nav vēlēšanās pēc Vārda, tad diagnoze var būt tikai viena: “Dvēsele, kas grēko, tā dvēsele mirs.” Neticība nošķirs tevi no Dieva. Pilnīgi pareizi.

36 Tā ka viņš zināja, kāda slimība...kādi bija rezultāti, kad viņš ieraudzīja to grēka slimību pilsētā.

37 Un tā, šī amnēzija, par kuru mēs runājam, ir...noved tevi līdz tam, ka tu atrodies vietā, kur tu nespēj sevi identificēt. Lūk, tas ir kaut kas neparasts. Tas nenotiek pārāk bieži, bet to izraisa šoks. Tas ir cilvēks, kas pat nezina, kas viņš ir. Reizēm to iegūst karavīri kara laikā. Cilvēki reizēm to dabū. Vēl viena lieta, kas to izraisa, ir uztraukums. To izraisīs uztraukums.

38 Uztraukumā nav vispār nekā laba. Jā, vienkārši...vienkārši atmetiet raizes un pieņemiet ticību.

39 Kāds sacīja: "Nu, kā tad būtu, ja tevi grasītos no rīta nošaut, vai tad tu neuztrauktos?"
Es teicu: "Nē, es tā nedomāju."

"Kāpēc?"

Es teicu: "Uztraukšanās nedotu neko citu, kā vien padarītu man visu sliktāku."

"Nu, kāds tad labums būs no tā, ka tev ir ticība?"

Es teicu: "Tā mani varbūt atbrīvos." Un tā tas ir, saprotiet.

40 Tāpēc uztraukumā nav nekā laba, it nemaz, bet ticībai ir viss labais. Ticiet!

Un tā, reizēm to izraisa satraukums.

41 Un vēl viena lieta, kas izraisa to cilvēkos, ir tad, kad viņi nonāk starp diviem viedokļiem. Tas izraisīs amnēziju. Un tas noved tevi līdz tam, kad tu...tu...tas, ko tu faktiski esi izdarījis, tu esi pazaudējis spriestspēju. Tu esi pazaudējis prātu. Tu nevari uztaisīt...tu nezini, kas tu esi. Tu nevari sevi identificēt. Tu vari staigāt apkārt, ēst un visu pārējo, bet tu...tu joprojām nevari sevi identificēt. Tev ir tava skolas izglītība, tu vari...tā ir tā pati izglītība, kas tev bija, bet tu nezini, no kurienes tā nāk, tu nezini, kas tu esi, kāda ir tava izcelsme. Tā ir amnēzija, tā mums ir pateikts.

42 Mēs esam identificēti ar savām ģimenēm, šajā cilvēka dzīvē, caur laulību. Un mēs apprecamies ar mūsu sievietēm, un mūsu ģimene tiek identificēta caur mūsu laulības savienību. Un tad, kad aizdomājamies... Kā būtu, ja ar tevi notiktu šī briesmīgā lieta un tu nevarētu atcerēties, ar ko tu esi precējies, kas ir tava sieva, kas ir tavi bērni, kas ir tavs tēvs un māte, kas ir tavs kaimiņš? Tas būtu kaut kas briesmīgs.

43 Tad vēl mēs esam identificēti...varam identificēt sevi kā cilvēka rasi, pateicoties intelektam un atšķirībai no dzīvnieku dzīvības. Dzīvnieks nespēj domāt, tas vienkārši virzās pēc skaņām. Tam nav dvēseles. Un... Bet mēs esam dzīvnieku dzīvība. Mēs atšķiramies ar... Mēs esam zīdītāji, bet kas... Zīdītājs ir siltasinu dzīvnieks, un mums ir šīs dzīvnieka īpašības. Bet tas, ar ko mēs atšķiramies, mēs tiekam identificēti ar to, ka mums ir dvēsele, sirdsapziņa, kas mums saka, kas ir pareizi un kas nepareizi.

44 Un tā, kad tev ir šī amnēzija, ir tāds stāvoklis, ka tu vari kļūt tāds, kā bija Nebukadnēcars, kurš reiz paaugstināja sevi, un Dievs ļāva viņam domāt, ka viņš ir dzīvnieks. Un viņš dzīvoja tuksnesīgās vietās un...un ēda zāli kā vērsis. Un...un viņa mati uz ķermeņa atauga kā ērgļa spalvas, un viņš bija kļuvis...tā bija zvēra sirds viņā. Saprotat? Tā bija amnēzija, jo viņš bija aizmirsis, ka viņš ir ķēniņš. Viņš bija aizmirsis, ka viņš ir cilvēks. Un viņš domāja, ka viņš ir dzīvnieks, tāpēc viņš rīkojās kā dzīvnieks, jo viņš aizmirsa, ka viņš ir cilvēks.

45 Šodien tas ir tik vienkārši. Un reizēm mēs aizmirstam, kas ir kristīgā draudze. Mēs rīkojamies kā pasaule. Tas parāda, ka mums ir garīga amnēzija, jo tu nerīkojies kā kristietis, tu rīkojies kā pasaule. Tu saņem pasaules sirdi, un tas to izraisa.

46 Šeit mēs...mēs redzam, ka Israēls bija pakļāvis...pakļāvās pasaulei, un bija iekritis tajā grāvī. Un šis praviētis tika sūtīts, lai viņus no turienes izvilktu, ja vien viņš varēs, un pateiktu viņiem. Dievs caur savu žēlastību izvēlējās Israēlu no visām citām dzimtām uz zemes. To bija izdarījusi žēlastība. Viņš bija iedevis viņiem vislabākās zemes. Viņš iedeva viņiem mājas, kuras viņiem nebija jāceļ. Dievs to izdarīja, izvēlējās viņus. Viņš iedeva viņiem saimniecības, kuras

viņiem nebija jāpērk. Viņš...Viņš iedeva viņiem...Viņš iedeva viņiem barību, ko viņi nebija stādījuši. Viņš iedeva viņiem akas, kuras viņi nebija rakuši. Viņš deva viņiem uzvaras, kuras viņi nebija uzvarējuši. Viņš iedeva viņiem žēlastību, ko viņi nebija pelnījuši. Dievs izdarīja to Savā žēlastībā pret šiem cilvēkiem, Israēlam, Savam izredzētajam, Savam mīļotajam.

47 Un Viņš pateica Bībelē: “Viņš atrada viņu uz lauka kā mazu meiteni, kas sēdēja savās asinīs, un Viņš nomazgāja viņu un notīrīja viņu, to Viņš izdarīja. Bet pēc tam Dievs parādīja viņai visas šīs žēlastības un viņa kļuva bagāta,” viņai iestājās amnēzija, amnēzija, “bet viņa aizmirs visu par to, no kurienes šīs lietas nāca.”

48 Manuprāt, tas attēlo ASV 1964. gadā. Tā cieš no tās pašas slimības. Mēs esam lielas, spēcīgas draudzes. Mēs esam liela, spēcīga tauta. Mūsu ir miljoniem, bet mēs esam aizmirsuši, no kurienes tas viss nāk.

49 Viņiem bija smaga slimības forma. Pēc tam, kad Dievs bija bijis labs pret viņiem un izvedis viņus no visām pagānu zemēm, un padarījis viņus par atdalītu tautu, atdalījis viņus priekš Sevis... Viņš teica, ka “Viņš paņēma vīnogulāju no citas zemes un pāstādīja to citā zemē, un kā Viņš to nostiprināja, lai tas augtu un būtu auglīgs, bet tas vīnogulājs aizmirs, no kurienes nāca visas tā svētības”.

50 Tāpat arī Dieva ļaudis šajās pēdējās dienās ir aizmirsuši, ko nozīmē liecība, ka tu esi kristietis. Tas ir...šī amnēzija atkal ir nonākusi pār cilvēkiem. Viņi nespēj sevi identificēt.

51 Viņi...viņi ir aizmirsuši visu par to. Viņi ir aizmirsuši Viņa svētumu. Viņi ir aizmirsuši Viņa likumu. Tās sievietes dzīvoja tāpat kā visas pārējās sievietes.

52 Dieva draudze un Viņa ļaudis vienmēr ir bijuši “atdalīti ļaudis, izsaukti ļaudis, īpaši ļaudis, svēta tauta, ķēnišķīga priesterība, kas pienes Dievam garīgus upurus, savu lūpu augļus, slavēdami Viņa Vārdu”. Dievs aicināja Savu draudzi un atdalīja to no pasaules tieši šim nolūkam. Un Viņš deva tai likumu, un Viņš...tai ir jābūt svētai. Viņš sacīja: “Es esmu svēts, un jums ir jābūt svētiem, un bez svētuma neviens neredzēs To Kungu.” To pateica pats Dievs.

53 Un Viņš aicināja šos cilvēkus būt par šāda veida cilvēkiem, bet viņi bija to aizmirsuši. Viņi bija aizmirsuši Viņa likumus, un viņi bija aizmirsuši savu morāli. Tās sievietes uz ielas, tās Israēla sievietes, katra no viņām cerēja kļūt grūta no Svētā Gara, lai dzemdinātu Mesiju, bet uzvedās šādā veidā. Viņu raksturs bija briesmīgs.

54 Te es uz mirklīti gribu apstāties, lai pateiktu, ka tas pats notiek šodien starp mūsu cilvēkiem, kas sevi sauc par kristiešiem. Viņu raksturs, ja vien jūs apzinātos!

55 Reiz dienvidos... Es te izlasīju kādu stāstu par to, kur...kad bija ierasts turēt vergus. Viņi ņēma tos cilvēkus un pārdeva viņus tirgū tieši tāpat, kā jūs pārdotu lietotu automašīnu. Un tad tur bija pircējs, uzpircējs, kurš nāca un savāca tos vergus, un tirgoja tos, gluži kā tirgo automašīnu vai ko citu.

56 Un tie vergi atradās tālu no dzimtās zemes. Viņi bija no Āfrikas. Būri viņus nolaupīja, atveda viņus šurp uz salām un pēc tam slepus ievada viņus Savienotajās Valstīs, un pārdeva viņus kā vergus, no Jamaikas un citām vietām.

57 Un tā, mēs redzam, ka tie cilvēki bija noskumuši. Viņi bija nolaupīti no viņu pašu mājām. Viņus bija aizvedis ienaidnieks, un viņi bija noskumuši. Viņi vairs nekad neredzēja savu vīru vai savu sievu, savu tēvu, māti, bērnus. Viņi bija pilnīgi... Viņi sita viņus ar pātagām, lai viņi strādātu, jo viņi bija noskumuši cilvēki.

58 Un kādu dienu vienā no plantācijām ieradās kāds uzpircējs, viņš ieraudzīja vergu baru, kas tur strādāja. Un viņš...viņš pienāca un jautāja īpašniekam, sacīja: “Cik daudz vergu tev ir?”

Sacīja: “Apmēram simts.”

Sacīja: “Vai tev ir kāds maiņai vai pārdošanai?”

Viņš sacīja: “Jā.”

Teica: “Ļauj man tos apskatīt.”

59 Un viņš izgāja uz lauka un vēroja tos, un viņš redzēja, kā tie visu laiku viņiem bija jāsit ar pātagām. Bet pēc kāda brītiņa viņš ieraudzīja kādu jaunu vīrieti, kuru viņiem nevajadzēja pātagot. Viņa krūtis bija izriezta un zods pacelts, viņu nevajadzēja pātagot. Tāpēc tas uzpircējs sacīja: “Es gribētu nopirkt to vergu.”

Un tas sacīja: “Bet viņš netiek pārdots.”

60 Viņš sacīja: “Nu, kāpēc tas vergs ir citādāks?” Teica: “Vai tas vergs ir priekšnieks pār tiem pārējiem?”

Viņš teica: “Nē, viņš ir vienkārši vergs.”

Viņš teica: “Nu, varbūt jūs barojat viņu citādāk?”

Viņš teica: “Nē, viņš ēd barakā kopā ar pārējiem vergiem.”

61 Viņš sacīja: “Nu, kāpēc tad viņš tik ļoti atšķiras no tiem pārējiem vergiem?”

62 Tas sacīja: “Jā, arī es ilgi par to brīnījos. Bet kādu dienu es uzzināju, ka tur viņa dzimtenē, no kurienes viņš nāk, viņa tēvs ir visas cilts karalis. Un, lai gan viņš ir svešumā un tālu no mājām, tomēr viņš zina, ka viņš ir karaļa dēls, un viņš...viņš izturas kā karaļa dēls.”

63 Es nodomāju: “Bet tas... Ja nēģeris, kas ieradās no Āfrikas, zināja, ka viņa tēvs ir cilts loceklis un cilts karalis, tad ko tam būtu jāizdara no augšas dzimušam kristietim, vīrietim vai sievietei, ka mūsu Tēvs ir debesu Ķēniņš godībā!” Mums būtu jāizturas kā kristīgiem vīriešiem un sievietēm. Mums būtu jāīrīkojas, jājāģērbjas, jājārunā un jājādzīvo. Kaut arī mēs esam svešumā, tomēr mēs esam Ķēniņa bērni. Āmen.

64 Mūsu raksturs, mūsu demoralizācija tajā laikā, kurā mēs šobrīd dzīvojam! Israēls bija iekritis tajā pašā grāvī un bija tik amorāls. Viņi bija aizmirsuši Dieva likumus: “Tev nebūs pārkāpt laulību un tev nebūs iekārot sava tuvākā sievu”, un tā tālāk. Viņi bija aizmirsuši tos likumus. Viņi...viņi tos vairs negribēja, un viņi gribēja būt tādi kā pārējā pasaule, tieši tā kā draudze šodien.

65 Reiz Israēls, kad viņi sāka, sagribēja, lai pār viņiem valdītu ķēniņš. Samuēls pateica viņiem, pravietis, kas bija pie viņiem sūtīts, viņš sacīja: “Nu, vai es kādreiz esmu jums sacījis kaut ko Tā Kunga Vārdā, kas nebūtu piepildījies?”

Viņi sacīja: “Nē, tu neesi.”

66 “Vai es kādreiz esmu lūdzis no jums ēdienu un naudu, jūsu naudu, lai no tās dzīvotu?”

67 “Nē, tu neesi to darījis. Tu nekad neesi mums teicis kaut ko, Samuēl, kas nebūtu piepildījies. Un tu nekad neesi prasījis mums mūsu naudu dzīvošanai. Un tomēr mēs vienalga gribam ķēniņu.”

68 Dievs sacīja Samuēlam: “Lai viņiem tāds ir. Viņi nenoraidīja tevi; viņi noraidīja Mani.”

69 Šeit Israēls bija nonācis tādā pašā stāvoklī. Viņi vairs negribēja Dieva praviešus. Viņi nebija tiem vajadzīgi. Un, ja kāds būtu atnācis un atnesis viņiem Vārdu, un mēģinājis atvest viņus atpakaļ pie Vārda, viņi būtu to noraidījuši. Viņi šādi dara vienmēr, tādā samaitātības veidā.

70 Kad pasaule un draudze savienojas kopā, tad viņi negrib neko garīgu. Viņi negrib TĀ SAKA TAS KUNGS. Viņi grib to, ko viņi grib. Viņi grib pasauli un sacīt, ka viņi ir kristieši; un dzīvot pasaulē, un dzīvot ar pasauli, un dzīvot kā pasaule, bet joprojām turpināt apliecināt, ka viņi ir kristieši. Jūs zināt, kas tas ir, tā ir garīgā amnēzija. Tas ir precīzi tas. Viņi nezina, kas viņi ir. Viņi ir aizmirsuši to, kas viņiem būtu jādara.

71 Ja kāds šādi atnāktu šodien, tas tieši tāpat tiktu noraidīts. Viņiem bija smaga slimības forma, un tāpat tas ir viņiem šodien. Viņi vairs nespēja sevi identificēt ar pārdabiskajām lietām, jo viņi to negribēja. Vārdu, Evaņģēliju, viņi to negribēja. Viņus mocīja grēka slimība, bet viņiem tas patika.

72 Grēks ir patīkams sirdij, kas nav atgriezies. Tas izskatās labs neatgrieztam prātam, bet tas ir nāves ceļš. Tur neatliek nekas cits, kā vien nāve. “Grēka alga ir nāve,” un jums šī alga būs jānopļauj. Jūs esat sējuši vēju, un tagad jūs pļaujat vētru.

73 Garīgās zīmes un Dieva ielikta vēstneša sludināšana viņus vairs it nemaz neuztrauca. Sievietes varēja smieties viņiem tieši sejā un sacīt: “Man nav jāiet un jāklausās šādas muļķības.” Tas taču atkal atkārtojas! Kas tas ir? Garīga amnēzija, precīzi. Viņi ir aizmirsuši, ka Dievs un Viņa Vārds ir viens un tas pats un ka Viņš nevar to izmainīt.

74 Ja tajās dienā uz skatuves parādījās pravietis un deva garīgu zīmi, garīgu balsi, un deva Dieva balsi, kas atbalstīja to, viņi tikai smējās par to un uzjautrinājās par to.

75 Jūs zināt to seno teicienu: “Muļķi staigās ar naglotiem zābakiem tur, kur eņģeļi baidās soli spert.” Tieši to dara šī garīgā amnēzija, tā ievēd cilvēkus tādā stāvoklī, kad viņiem iekšienē vairs nav nekādas sajūtas. Viņi negrib neko, kas ir garīgs.

76 Paņemiet kādu īstenu garīgu sanākumi, kurā Svētais Gars dziedina slimos un atpazīst domas, kas ir sirdī, un ielieciet to visu draudžu vidū, vienkārši lielu sapulcēšanos tur šajā stadionā, un paskatieties, kas notiks. Pēc dažām minūtēm visi sāks celties augšā un iet ārā. Viņiem nav ar to nekā kopēja. Viņi nevēlas, lai viņiem būtu ar to kaut kas kopējs. Viņi klausīsies kaut kādu intelektuālu runāšanu.

77 Bet, kad lieta nonāk līdz Jēzus Kristus spēkam un Viņa augšāmcelšanai, un Svētajam Garam, viņi nevēlas ar to neko kopīgu, jo tas viņus nosoda. Tas viņus aizdedzina ar to, kas viņiem būtu jāzina. Nekāda norāšana, protams, nekad nav modē. Bet tas, ja jūs tam pakļausieties, tas...tas nesīs grēka nožēlas augļus. Tā ka mēs redzam, ka tad, kad cilvēkus pārņem šī garīgā amnēzija, tad viņi...viņi ir sliktā stāvoklī. Lūk, mēs redzam to pašu šobrīd. Un tā, es gribu...

78 Jums ir jābūt identificētiem. Kaut kur jums ir jāparāda...jūsu dzīve šovakar rāda, kur jūs esat identificēti. Vai nu tu esi identificēts Kristū, vai arī ārpus Kristus. Tev nav vidusceļa. Nav tādas lietas kā piedzēries nedzērājs. Nav tāda melna baltā putna. Tu esi vai nu glābts, vai arī tu neesi glābts. Tu esi svētais vai arī grēcinieks, viens vai otrs, un tava garīgā attieksme pret Dieva Vārdu precīzi identificē, kur tu atrodaties. Pareizi!

79 Dieva Vārds, apstiprināts, pierādīts, ka Svētā Gara kristība ir tieši tāda pati, kāda tā vienmēr ir bijusi Vasarsvētku dienā vai jebkurā citā laikā. Un Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Un tava attieksme pret to identificē, vai tev ir garīgā amnēzija vai nē. Tā tas ir. Nav nozīmes, vai tu esi diakons vai pat sludinātājs, tas nepadara... Jā, arī viņi to dabū. Tā ka mēs redzam, ka tā ir lipīga, un tā skar pilnīgi visu. Un tā, mēs redzam...

80 Un tā, būt amerikānim...lai būtu amerikānis, man ir jābūt identificētam ar savu valsti. Tagad klausieties uzmanīgi. Būt amerikānim... Kad es piedzimstu šeit, šajā valstī, es kļūstu par pilsoni un esmu identificēts ar šo valsti. Viss, kas tā ir, esmu es. Viss, kas tā ir bijusi, es esmu, jo es esmu identificēts kā amerikānis; tad man ir jāuzņemas viss tās kauns, visa tās godība. Lai kas tā nebūtu, esmu arī es, jo es esmu identificēts ar to. Amen.

Es gribu, lai jūs to saprotat. Es esmu identificēts kā Amerikas pilsonis, tātad viss, kas tā bija, esmu es. Viss, kas tā ir, esmu es. Man ir jābūt tās daļai. Man ir... Ja es esmu Amerikas pilsonis, tad es esmu daļa no Amerikas. Un viss, kas tā ir, esmu es.

81 Es nekad nedrīkstu to aizmirst. Ja es gribu palikt īstens Amerikas pilsonis, man ir jāatceras, ka es esmu tas, kas ir mana valsts, jo es esmu identificēts ar savu valsti. Aizmirst to vai... Cīnīties par to vai mirt par to, vai stāvēt par visu, par ko tā stāv, man ir jāstāv par to. Es esmu tas, kas ir mana valsts. Es stāvu par to, par ko tā stāv. Lai būtu lojāls amerikānis, es būšu gatavs mirt par to, cīnīties par to, stāvēt par to, darīt visu iespējamo. Es esmu daļa no tās. Jūs nevarat aizskart to, neaizskarot mani. Kad jūs sakāt kaut ko pret to, jūs sakāt to pret mani, jo es esmu amerikānis. Pateikt to pret tevi kā amerikāni un...kas tiek teikts pret šo valsti, tiek teikts pret tevi, jo tu esi tās daļa. Nekad neaizmirstiet to; kad jūs tā darāt, tad jums ir amnēzija, pavisam noteikti.

82 Un atcerieties, ka tu vairs neesi Amerikas pilsonis, ja tu nevari kļūt par daļu no tās. Tev ir jābūt... Tas, kas ir Amerika, ir jābūt arī tev. Man ir jābūt tās līdzdalībniekam. Tā ir mana valsts, man ir jābūt tās līdzdalībniekam. Es esmu tas, kas tā ir. Saprotiet, es esmu tas, kas tā bija. Lai kas arī viņa bija, es joprojām esmu tas, kas tā bija.

83 Būdams amerikānis, es izkāpu Plimut-rokā kopā ar viņu, ar priekštečiem. Noteikti, es esmu daļa no viņas. Es jāju kopā ar Polu Reveru, lai brīdinātu to par briesmām. Ja es esmu īsts Amerikas pilsonis, es izkāpu Plimut-rokā. Es jāju ar Polu Reveru, lai brīdinātu to par briesmām. Vai jūs tagad saprotat, ko es gribu pateikt?

84 Es šķērsoju aizsalušo Delavēru kopā ar Džordžu Vašingtonu, kopā ar viņa baskājainajiem kareivjiem. Es biju tur, jo es esmu identificēts ar šo valsti. Tas, ko viņš tur izdarīja, bija daļa no manis; tas, ko es daru tagad, ir daļa no viņa. Es biju identificēts ar Vašingtonu tur Delavērā.

85 Es stāvēju kopā ar Stounvolu Džeksonu [“Stonewall” angļiski: “akmens siena”–Tulk.], kad viņam pretī stāvēja tik ļoti liels pretinieks un viņi jautāja: “Kā tu vari stāvēt kā akmens siena, kad tāds pārspēks ir pret tevi?” Tas nedaudz kautrīgais, zilacainais puisis uzspēra ar zābakiem gaisā putekļus, viņš sacīja: “Es ne ūdens malku nedzeršu, kamēr nepateikšos par to visvarenajam Dievam.” Man ir jāstāv kā akmens sienai līdz ar viņu. Es stāvēju tur kopā ar Stounvolu Džeksonu. Lai es būtu amerikānis, es esmu identificēts ar viņu un viņa nostāju. Šķērsojot Delavēru! Cīnoties kaujās!

86 Es uzvilku karogu. Es biju kopā ar viņiem, kad viņi uzvilka karogu Guamā. Pēc tam, kad tūkstošiem amerikāņu karavīru atdeva savas dzīvības un kad šī mazā grupa metās uz turieni un pacēla to karogu, es biju identificēts ar šo karoga pacelšanu; tāds bija ikviens no mums. Katrs Amerikas pilsonis bija identificēts ar to karogu, kas plīvoja virs Guamas. Kad es dzirdēju, ka viņi ir pacēlušī tur to karogu, man pa vaigiem ritēja asaras. Tas biju es. Tas biji tu. Tas nozīmēja mūs visus, ja mēs bijām identificējušies ar to.

87 Viss, kas ir viņa, esmu es. Visa viņas godība ir mana godība. Viss viņas kauns ir mans kauns. Ja viņa ir darījusi kaunpilnas lietas, tad man būs jāredz viņas...jānes viņas apkaunojums. Ja viņa saņem slavu, es saņemu slavu līdz ar viņu, jo es esmu identificēts ar viņu. Un tā, lai būtu identificētam, amerikānim ir jāstāv par visu Amerikas kaunu, par visu Amerikas slavu, par visu, kas tā jebkad bijusi. Viss, kas viņa ir vai kas viņa būs, tu esi identificēts ar to.

88 Lūk, lai būtu īstens kristietis, tev jābūt tādām pašām. Mēs negribam to aizmirst. Viss, kas Viņš bija, es esmu identificēts ar Viņu. Es esmu identificēts ar Viņu.

89 Ievērojiet, un Viņš ir manī, un es esmu Viņā. Ievērojiet, tātad, ikviens kristietis, kas ir patiešām neviltots kristietis, bija kopā ar Viņu “kad rīta zvaigznes kopā dziedāja un Dieva dēli gaviļēja priekā, vēl pirms pasaules radīšanas.” Mēs bijām identificēti nemirstīgajās pasaulēs ar Dievu jau desmit miljonus gadus pirms pasaules izveidošanas. Es biju tur kopā ar Viņu. Ja man ir mūžīgā dzīvība, tad es biju tur kopā ar Viņu. Es biju identificēts ar Viņu, “kad rīta zvaigznes kopā dziedāja un Dieva dēli gaviļēja priekā”.

90 Es biju kopā ar Viņu, kad Viņš aicināja Ābrahāmu, kad viņam bija septiņdesmit pieci gadi un viņa sievai sešdesmit pieci, un pateica viņam, ka viņiem būs bērns. Es biju kopā ar viņu, kad viņš stingri nostājās ar TĀ SAKA TAS KUNGS: “Man būs tas bērns.” Es stāvēju kopā ar viņu. Ikviens kristietis stāvēja kopā ar viņu. Es biju kopā ar viņu, kad nāca viņa kārdinājumi. Es biju kopā ar viņu, kad viņš uzkāpa tā kalna virsotnē, lai upurētu Īzāku. Es biju kopā ar viņu, kad uzradās tas auns.

91 Es biju kopā ar Jāzepu, kad viņa brāļi viņu noraidīja, jo viņš bija garīgs, bet tie pārējie bija miesīgi. Es biju kopā ar viņu, kad viņš iepazīna to negodu, ko viņam nācās paciest no saviem brāļiem. Es esmu tas, kas viņš bija. Viņš bija tas, kas esmu es. “Jo mēs visi esam viens Kristū Jēzū.” Es biju kopā ar Jāzepu viņa alā, kapā. Es biju kopā ar viņu, kad viņš nonāca pie faraona labās rokas. Jums bija jābūt identificētam ar viņu.

92 Es biju ar Jēkabu tajā naktī, kad viņš visu nakti cīnījās ar eņģeli. Es pats esmu cīnījies. Es zinu, kam viņš izgāja cauri. Tāpēc es cīnījos līdz ar Jēkabu tajā pašā laikā, kad to darīja viņš, jo es esmu viņa brālis.

93 Es biju kopā ar Mozu, kad viņš devās uz Ēģipti. Es biju ar Mozu pie tā degošā krūma. Ja tu esi kristietis, tu esi identificēts ar šiem Bībeles personāžiem. Neaizmirstiet to! Es biju ar Mozu, kad visi ļaudis vērsās pret viņu. Es biju ar Mozu, kad viņš šķērsoja Sarkano jūru. Kad viņš pacēla savu

roku un gāja uz priekšu, un Sarkanā jūra atvērās, tieši tad es biju identificēts Kristū, un es biju ar Mozu tajā stundā.

94 Lai kas arī ir bijuši kristieši, lai kas arī ir bijuši ticīgie, ikviens ticīgais tagad ir identificēts ar to pašu personu. Lai kas tas būtu, tev ir jābūt identificētam. Neaizmirstiet to. Ja tu aizmirsti, tev ir garīgā amnēzija; tu esi aizmirsis, kas tu esi.

95 Un tā, identificēti ar viņu, ar Mozu, kad viņš šķērsoja jūru...

96 Es biju kopā ar Eliju Ahaba dienās, kad viņiem bija jāizdara izvēle, kam viņi kalpos, Dievam vai Baalam. Mēs bijām kopā ar viņu uz Karmela kalna, kad viņam bija jāizdara tā izvēle, jo mēs esam identificēti tā paša Dieva ķermenī, kurā bija identificēts viņš. Tāpēc, ja mēs esam identificēti tajā ķermenī, tad mums ir jāatceras, ka bijām tur kopā ar viņu. Tā tas ir.

97 Lūk, es biju ar Dāvidu, kad viņu noraidīja viņa paša brāļi. Es biju ar Dāvidu; arī tu biji, ja tu esi kristietis. Tev ir jābūt identificētam ar viņu noraidīšanā.

98 Es biju kopā ar ebreju bērniem tajā ugunīgajā krāsni, kad uguns nevarēja viņus sadedzināt, jo tur bija klātesošs tas ceturtais Vīrs.

99 Es biju kopā ar Daniēlu lauvu bedrē. Es biju identificēts tur, kad Tā Kunga eņģelis identificēja viņu tur.

100 Es pavisam noteikti biju ar Viņu Golgātā. Man ir jābūt identificētam ar Viņu Golgātā. Man ir jābūt tur tādā mērā, ka es ne tikai esmu identificēts ar Viņu Golgātā, bet es nomiru ar Viņu Golgātā. Katram kristietim ir jānomirst ar Viņu Golgātā. Ja tu nemirsti ar Viņu Golgātā, tu nevari būt viens no Viņējiem. Es biju tur, kad Viņš nomira. Es nomiru ar Viņu. Un pēc tam es biju ar Viņu, kad Viņš augšāmcēlās no mirušajiem. Es uzcēlos kopā ar Viņu Lieldienu rītā augšāmcelšanā. Lai ko arī Viņš darīja, es biju turpat ar Viņu; tāpat arī ikviens ticīgais.

101 Un tagad es esmu kopā ar Viņu sēdināts debesīs Kristū Jēzū, un visi elles spēki ir uzvarēti caur Viņu. Katrs ticīgais kristietis ir sēdināts tādā pašā veidā, jo tev ir jābūt identificētam ar to.

102 Un tā, šajās pēdējās dienās es pats esmu kopā ar daudziem ticīgiem kristiešiem, kas ir identificēti Viņa kalpošanā. "Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi." Es pats šodien atrodos identificēts Viņa kalpošanā. Vai jūs atrodaties tur šādā veidā, ticot tam, staigājot ar to? Ievērojiet, tos darbus, ko Viņš darīja, Viņš teica, ka to pašu darīs arī ticīgie. "Tos darbus, ko Es daru, arī jūs darīsiet." Vai tādā gadījumā tu vari būt identificēts ar Viņu? Vai tad, kad uz Vārda atnāk negods, tu vari panest to negodu, kā izdarīja Viņš, saprotat, identificēts ar Viņu? Es biju identificēts ar Viņu.

103 Es biju kopā ar Viņu Vasarsvētku dienā. Es biju kopā ar mācekļiem tur augšā, identificēts ar viņiem Svētā Gara kristībā.

104 Interesanti, vai draudze nav tik ļoti saslimusi ar garīgo amnēziju, ka viņi pat...daži no viņiem pat netic, ka ir kaut kas tāds kā Svētais Gars. Vai redzat, līdz kam ir nonākusi draudze? Ļoti smags amnēzijas gadījums. Saprotiet, viņi ir aizmirsuši, ka toreiz tas bija Jēzus Kristus. Viņi ir aizmirsuši, kas bija Jēzus Kristus. Viņi ir aizmirsuši. Viņi domāja, ka Viņš bija tikai kaut kāds likumdevējs vai kāds pravietis, vai kāds labs cilvēks. Viņi aizmirsā, ka Viņš bija Dievs. Viņi aizmirsā, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Un draudzei ir smags garīgās amnēzijas gadījums. Viņi ir aizmirsuši visas šīs lietas. Viņi to vairs nesaprot.

105 Mums ir jābūt kopā ar mācekļiem Vasarsvētkos, identificētiem ar viņiem. Es biju identificēts ar Pētera sprediķi Vasarsvētku dienā Apustuļu darbu 2. nodaļā. Es dzirdēju, ko viņš teica. Es ticu tam, ko viņš teica. Es paklausīju tam, ko viņš teica. Lūk, es esmu identificēts ar to pašu lietu.

106 Nesāķeriet garīgo amnēziju, jo jūs...jūs identificēsiet sevi ar kaut ko citu. Stāviet cieši kopā ar šo Vārdu!

107 Mēs bijām kopā ar draudzi, kad Jēzus Kristus deva viņiem uzdevumu Apustuļu darbu 16. nodaļā: "Ejiet pa visu pasauli un sludiniet Evaņģēliju visai radībai." Es gribu būt identificēts ar to: "Pa visu pasauli, visai radībai." "Šīs zīmes ies līdz tiem, kas tic." Varat būt identificēti tajā...

108 Labi, un tā, vai tu esi identificēts ar to, vai arī tu esi saslimis ar garīgo amnēziju tā, ka

izrādās, ka tu netici, ka šīs zīmes iet līdzī ticīgajiem? Redzi, ja tu tam netici, tad tev ir garīgā amnēzija, saproti, tu esi aizmirsis, ka Dievs to apsolīja. Viņš teica: “Šīs zīmes ies līdzī tiem, kas tic.” Neaizmirstiet to. Tu nevari to aizmirst un būt kristietis. Tev ir jābūt identificētam ar to.

109 Tev ir jābūt identificētam ar Jāņa Evaņģēlija 14. nodaļas 12. pantu: “Kas Man tic, tos darbus, ko Es daru, arī viņš darīs.” Neaizmirstiet to. Ja jūs aizmirstat, jums ir garīga amnēzija. Jūs esat aizmirsuši, kas jūs esat. Jūs esat aizmirsuši, ko nozīmē jūsu liecība.

110 Kā tad ar to, ko Viņš teica: “Ja jūs paliekat Manī un Mans Vārds paliek jūsos, tad prasiet, ko vēlaties, un jums tas būs.” Vai jūs esat identificēti ar to, lai ticētu, ka tā ir patiesība? Marka 11. nodaļā, kur Viņš teica: “Ja tu pateiksi šim kalnam: 'Celies,' un nešaubīsies savā sirdī, bet ticēsi, ka piepildīsies tas, ko tu esi sacījis, tad tu saņemsi to, ko tu pateici.” Vai jūs varat būt identificēti ar to, lai ticētu, ka tā ir patiesība? Ja nē, tad jums ir garīgā amnēzija.

111 Un jūs aizmirstat...jūs zaudējat savu kristīgo līdzsvaru. Jūs nespējat pateikt, kāda ir jūsu izcelsme. Jūs sakāt: “Es esmu metodists. Es esmu baptists, es to saprotu šādi. Es esmu pentakosts. Es esmu *šis, tas* vai *šitas*.” Uzmanīgi! Tas var nozīmēt, ka tev parādās slimības pazīme, ka tev ir garīgā amnēzija.

112 Jūs sakāt: “Nu, brāli Branham, es...es ticu *tam*, un es gandrīz nemaz...” Nu, brītiņu uzgaidi. Ja Dievs ir apsolījis darīt šīs lietas un pateicis, ka tās notiks pēdējās dienās, bet tava ticības mācība nelaiž tevi tam klāt, tad tā ir droša zīme, es redzu, ka tev ir slimības pazīme. Tā ir garīgā amnēzija. Tu esi aizmirsis identificēt sevi ar Vārdu.

113 Jūs sakāt: “Es neticu, ka slimie tiek dziedināti.” Tev ir garīgā amnēzija.

114 Jūs sakāt: “Es neticu kristībai ar Svēto Garu.” Garīgā amnēzija!

115 Tu saki: “Es...es neticu, ka Dievs ir apsolījis darīt šīs lietas pēdējās dienās.” Tad tu esi ieklausījies kādā ticības mācībā vai kādā doktrīnā, nevis Bībelē. Tev ir garīga amnēzija. Tad tu nezini, kāda ir tava izcelsme. Tu apliecinā, ka esi “kristietis”, bet noliedz Vārdu. Tu atkal esi garīgajā amnēzijā, saproti, tu nezini, kur tu stāvi. Tev ir garīgā amnēzija. Tu nevari identificēt sevi ar Rakstiem.

116 Tev ir jābūt kopā ar mācekļiem. Tev ir jābūt kopā ar visiem Rakstiem, ar draudzi, kad tai tika dots uzdevums. Bet, lūk... Kad draudzei tika dots rīkojums: “Ejiet pa visu pasauli un sludiniet Evaņģēliju; šīs zīmes ies līdzī tiem, kas tic,” tas bija viņas uzdevums. Lūk, viņiem ir... Tāds bija tas uzdevums.

117 Bet viņiem ir smags šīs garīgās amnēzijas gadījums, gluži kā viendien bija Ievai viņas...kad tā staigāja pa dārzu. Lūk, viņa ir kā Israēls, cieš no tās pašas slimības; alergijas no semināra diētas, kas izraisīs tev garīgo amnēziju. Paēd kāda semināra diētu, un tev parādīsies alergija, un pēc tam negaidot tu saslimsi ar patiešām smagu garīgo amnēziju; tu neticēsi nekam, ko saka Bībele.

118 Tieši tas šodien kait draudzei. Tieši tāpēc mums šodien nevar būt atmodas. Tieši tas šodien kait cilvēkiem. Viņi ir tik ļoti piebāzti ar visu iespējamo un jebkuru iespējamo “ismu”, līdz viņi vairs nezina, kas ir pareizs un nepareizs. Tieši tā. Viņa nespēj atcerēties To Kungu. Viņa nespēj atcerēties Viņa Vārdu. Viņa nespēj atcerēties apsolījumu.

119 Tieši tā tas bija ar Israēlu, kad uz skatuves iznāca Jēzus. Viņi nespēja atcerēties, ka: “Jaunava taps grūta.” Viņi nespēja atcerēties, ka Mozus teica: “Tas Kungs, jūsu Dievs, cels pravieti tādu kā es.” Viņiem bija garīga amnēzija.

120 Tas ir precīzi tas, kāda šodien ir draudze. Viņš teica: “Tas notiks pēdējās dienās,” ka notiks šīs lietas, kuras mēs redzam notiekam, bet draudze sēž tikpat mirusi kā pulksten divpadsmit. Kas tas ir? Garīgā amnēzija. Mēs saucam sevi par pentakostiem, bet nespējam identificēt...un nespējam identificēt sevi Vārdā, kad tas tiek sludināts Kristus augšāmcelšanās spēkā; un Viņš ir šeit mūsu vidū, piepildot to un darot tieši to, ko Viņš teica, ka darīs. Tādējādi, paskatieties, mūsu konfesionālā sistēma ir ievedusi mūs garīgā amnēzijā. Mēs esam slimi. Mēs nezīnām, kāda ir mūsu izcelsme. Cilvēks paņem savus dokumentus no *šīs* draudzes un aiznes tos uz *to citu* draudzi, un uz *to* draudzi, un *šo* “ismu” un *to* “ismu”. Saprotat?

121 Tas, kas mums ir atkal vajadzīgs, ir, lai uz skatuves uznāk vēl viens Amoss ar TĀ SAKA TAS KUNGS. Vai mēs viņu pieņemtu? Aptuveni tāpat kā izdarīja viņi. Viņi vispār nepieņēma viņu. Viņi nepieņemtu viņu šodien. Viņš teju vai nekur nevarēja pacelt savu galvu, lai sludinātu. Lūk, pilnīgi pareizi, jo draudze slimo ar šo garīgo amnēziju.

122 Nu, kāpēc? Dievs apsolīja šajās pēdējās dienās: “Kad atklāsies Cilvēka Dēls,” saskaņā ar Lūkas 17. nodaļu, “zīme, kas bija redzama Sodomā, būs redzama atkal.” Un cilvēki redz, kā tas notiek, bet daži no viņiem pat netic tam. Viņi domā, ka tā ir telepātija. Viņi domā, ka tas ir velna gars. Kas tas ir? Viņi slimo ar garīgo amnēziju. Tieši tā. Viņi nespēj saprast To Kungu, “Jēzu Kristu to pašu vakar, šodien un mūžīgi”. Kāds Viņš bija toreiz, tāds Viņš ir tagad.

123 Bet noticis ir tas, ka mēs vienkārši vairs nespējam identificēt sevi ar Vārdu. Kāpēc? Viņa...viņa nezina, vai viņa ir kāda loža, vai arī viņa ir draudze. Viņa negrib, lai viņu sauc par ložu, bet viņa nevar saukties par draudzi; jo, saucoties par draudzi, viņai būtu jāidentificē sevi ar Kristu. To viņai izraisa garīgā amnēzija. Bet viņa negrib, lai viņu sauc par ložu. Tātad tā nav pentakostu draudze, metodistu draudze, baptistu draudze; tā ir pentakostu loža, metodistu loža un baptistu loža, jo to nevar identificēt ar Vārdu. Un, kad Vārds ir ticis izpausts, viņi joprojām tam netic. Tā ir slimība, garīga amnēzija. Nespēj sevi identificēt; viņi nezina, kāda ir viņu izcelsme. Tā tas ir.

124 Tas ir tieši tāpat kā kaut ko sakrustot. Kā es bieži esmu teicis, es vienmēr esmu uzskatījis, ka viena no dumjākajām būtnēm, kādu es jebkad esmu redzējis, ir mūlis. Redziet, viņš ir hibrīds. Redziet, viņa māte ir ķēve, viņa tēvs ir ēzelis, un viņš pat nezina, kāda ir viņa izcelsme. Un pirmā lieta, ko tu saproti, ir tas, ka tu...tu nevari viņu pavairot un iegūt ēzeli un tad...tas ir, iegūt mūli un... Mūlis nevar dzemdēt citu mūli. Saprotiet, viņš nav... Tu nevari viņam neko iemācīt. Viņš ir cietgalvis. Tu nekad nepateiksi neko... Viņš izslies savas garās ausis un gaidīs savas dzīves garākās dienas beigas, lai iesertu tev tieši pirms savas nāves. Tas arī viss. Viņš vienmēr gaida, lai kaut kādā veidā tev ieriebtu, ja vien viņam izdosies.

125 Un tas man atgādina daudzus tā sauktos hibrīd-kristiešus. Viņi ir sakrustojuši draudzi tā, ka viņi ir slimi ar garīgo amnēziju. Viņi vairs neko nespēj reproducēt.

126 Viņi stāsta par hibrīdu kukurūzu. Hibrīda kukurūza ir nekas. Tā ir vissliktākā lieta, ko jūs jebkad esat likuši mutē, jebkāds hibrīds. Tieši tāpēc jums ir jāņem šie siltumnīcu stādi un hibrīdi un jāapsmidzina tie, un jāārstē tie, un jāaprūpē tie. Kāpēc? Tāpēc, ka tiem lien virsū kukaiņi.

127 Bet īstens, tīršķirnes augs, tev tas nav jādezinficē. Viņā ir spēks, lai pasargātu viņu no kukaiņiem. Tieši tas ir tas, kas pasargā no neticības kukaiņiem īstenu, neviltoti garīgu cilvēku.

128 Paņem kādu vecu mūli un pieej pie viņa parunāt, saki: “Klau, puis, es gribu, lai tu izdari *to, šito*.”

129 Viņš tur nostāsies: “Ī-ā! Ī-ā! Ī-ā!” Kustinādams augšup un lejup tās lielās ausis. Esmu redzējis, kā kaut ko līdzīgu dara daudzi kristieši, tā sauktie.

130 Tu saki: “Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Šīs zīmes sekos tiem, kas tic.”

131 “Ī-ā! Es domāju, ka brīnumu laiks ir beidzies. Ī-ā! Ī-ā! Ī-ā!” Redziet, viņš nezina, kam viņš tic. Viņš nezina neko. Viņš nezina, no kurienes viņš nāk; viņš nezina, kurp viņš dodas. Viņam ir zirgu amnēzija. Viņš nezina, no kurienes viņš ir nācis, un viņš nevar doties nekur tālāk.

132 Bet man patīk neviltots tīrasiņu dzīvnieks. Ak, viņš ir lēnprātīgs. Ar viņu var parunāt. Viņš zina, kas ir viņa tētis, kas ir viņa mamma, kas ir viņa vectēvs un vecmāte. Viņam ir ciltsrakstu dokumenti, kas parāda, no kurienes viņš ir cēlies.

133 Un man patīk šķirnes kristietis, kurš var atgriezties līdz pašam Dieva Vārdam, līdz pašai Vasarsvētku dienai, un identificēties ar tiem svētajiem, kur pār viņiem nonāca Svētā Gara spēks. Tāds ir šķirnes kristietis. Viņš zina, no kurienes viņš nāk. Viņš nav identificējies ar metodistiem, baptistiem, ne ar ko citu. Viņš ir identificēts Dieva Vārdā. Viņš precīzi zina, kur viņš atrodas. Viņā plūst viņa Tēva karaliskās Asinis, Jēzus Kristus Asinis. Viņš zina, ko viņš dara! Viņš tic katram Vārdam. Dievs darbojas caur viņu un apliecina to ar zīmēm, kuras Viņš apsolīja, ka tās sekos. Viņam nav garīgās amnēzijas. Viņš ir īstens, tīrasiņu. Man tas patīk.

134 Taču draudzei šodien ir smags garīgās amnēzijas gadījums. Tā nezina savu izcelsmi. Viņa ir aizmirsusi par to visu, aizmirsusi visas tās lietas, kas padara to par draudzi.

135 Kas ir padarījis mūs tik bagātus, kādi mēs esam? Tā atkal ir nonākusi Lāodikejas stāvoklī, atkal tajā bagātības stāvoklī, kā reiz bija Israēls. Kad tas bija nabadzīgs un tam bija jāpaļaujas uz Dievu visā, ko tas varēja darīt, visā, kas tam bija, tas paļāvās uz Dievu; tad Dievs bija ar viņiem, viņi bija garīgi un virzījās uz priekšu. Bet, kad viņi kļuva bagāti, lūk, kas notika: viņu pilsētas pieauga, un viņu sievietes kļuva netikumīgas, viņu vīrieši atļāva to, viņu sludinātāji pazemināja barjeras, un viņi atteicās no praviešiem. Un tas bija tas stāvoklis, kādā viņi nonāca. To izraisīja tas, ka viņi aizmirsā, no kurienes nāca tās svētības.

136 Un jūs, metodisti, un jūs, baptisti, un jūs, prezbiteriāņi! Jūs, metodisti, atceraties Džonu Vesliju. Jūs, baptisti! Un Džons Smits raudāja par cilvēku rīcību tā, ka viņa sievai bija jāved viņu pie galda, viņa acis bija aizmirsušas no raudāšanas un lūgšanām visas nakts garumā. Kas par lietu?

137 Džons Veslijs teica, ka viena no lielajām lietām... Man šķiet, ka tas bija viens no agrīnajiem metodistu tēviem, kurš teica, ka metodistu draudzes meitu apkaunojums bija tas, ka viņas sāka kļūt tik pasaulīgas, ka nēsāja gredzenus uz pirkstiem. Ko viņš teiktu šodien par šortu nēsāšanu?

138 Kas notika? Garīgā amnēzija. Precīzi tā – aizmirstat, no kurienes jūs esat. Jums ir visas šīs lietas, jo to jums izdarīja Dieva devība...labestība.

139 Vai jūs domājat, ka tas ir kaut kas dīvains? Tas ir precīzā saskaņā ar Jēzus Kristus Garu, pravietojumu. Atklāsmes grāmatas 3. nodaļā ir teikts: “Tā kā tu saki: 'Es esmu bagāts un man netrūkst nenieka,' bet tu nezini, ka tu esi nabags, akls, nožēlojams, nelaimīgs, kails un nezini to.” Redziet, nezina to! Kas tas ir? Garīgā amnēzija. Viņi to nezina.

140 Draudzēm šodien ir nauda. Valstī teju vai nav tādas draudzes, konfesijas, kas nebūtu miljonu miljonus dolāru vērtā. Ceļ ēkas un pārējo par miljonu miljoniem dolāru un sludina, ka Tā Kunga atnākšana ir tuvu. “Bagāts un saki: 'Man netrūkst nenieka.’” Vislabāk izglītotie sludinātāji, kādi viņiem jebkad ir bijuši, zina vairāk teoloģijas, kā jebkad ir zinājuši. Un viņiem ir vislielākās ēkas, vislabāk izmeklētās vietas pilsētā. Viņiem ir tiesības uz visu, ko viņi vēlas darīt. Un ko tad viņi izdarīja? Saslima ar garīgo amnēziju un aizmirsā, ka tas bija Dievs, kas izdarīja to viņu labā, tieši tāpat kā Israēls.

141 Un Bībele pravietoja, Jēzus Kristus sūtīja savu eņģeli pie Jāņa un pateica, ka šajā pēdējā draudzes periodā būs šī garīgā amnēzija. Viņi bija “nožēlojami”, atcerieties. Viņi domā, ka viņi ir lieli. Viņi domā, ka viņiem kaut kas ir. Bet Viņš teica, ka viņi ir “nelaimīgi, nožēlojami, nabagi, akli, kaili, un nezina to”. Un viņiem to it nekādi nevar pateikt.

142 Un tā, ja šeit uz ielas būtu kāds vīrietis, apkaunots, jeb sieviete, kaila, uz ielas, akla, tas būtu bēdīgs stāvoklis, atrasties šādā stāvoklī. Bet tad, ja viņiem būtu vesels saprāts, ja viņi zinātu, kas viņi ir, ka viņi ir cilvēki un ka viņiem vajadzētu valkāt drēbes, nu, jūs izietu tur... Viņi...viņi ir cilvēciskas būtnes, viņiem vajadzētu identificēties ar cilvēku rasi; bet ir tur “nožēlojami, nelaimīgi, akli un kaili”. Un tu pieietu pie viņa, sacīdams: “Brāli, tu esi kails.”

143 “Paklausies! Es esmu doktors *tāds un tāds!* Nelien svešās darīšanās. Es tev pateikšu, es piederu pie *tādiem un tādiem!* Tā vispār nav tava darīšana, tu, sektant, man kaut ko stāstīt!”
[Pārtraukums lentes ierakstā–Tulk.]

144 Pasaki viņiem: “Ir nepareizi vīrietim to darīt, un cilvēkiem darīt tās lietas, ko viņi dara.”

145 Un viņi ļaus tev saprast, ka viņu sludinātājam ir plaša domāšana. Saprotat? Kas tas ir? Tas ir tas, ka viņi ir aizmirsuši Kunga Jēzus baušļus. Tad Viņš nonāk un dara zīmes un brīnumus, par kuriem Viņš teica, ka Viņš darīs, bet viņi negrib tam ticēt. Tā ir garīgā amnēzija. Saprotiet, viņi ir aizmirsuši! Un viņi ir kaili, un nezina to, viņi to neapzinās.

146 Viņi domā: “Tikai tāpēc, ka es piederu baznīcai, nekas cits nav vajadzīgs.” Ak, brāli, tas Dievam nenožīmē vairāk kā piederība masoniem vai kam citam, jebkurai citai ložai. Piederība draudzei Dievam nenožīmē neko.

147 Jums ir jābūt Dieva dēliem un meitām. Jums ir jābūt dzimušiem no Dieva, un Dievs ir Vārds. Kad es kļūstu par daļu no sava tēva, es kļūstu par visu savu tēvu. Kad tu kļūsti par daļu no Dieva, tu kļūsti par Dievu visā pilnībā, viss Viņa Vārds, tu tici tam visam.

Garīgā amnēzija!

148 Kā būtu, ja jūs nezinātu, ka jūsu vārds ir tāds, kāds tas ir? Un, ja tu esi...tu nāc no labas ģimenes, es ceru, ka tā tas ir; ja tu nāc no labas ģimenes, kā būtu, ja tu aizmirstu šo uzvārdu un tu izietu tur ārā, dzīvodams negodā? Viņi saka: “Vai tad tavs vārds nav Džouns,” lai kāds arī nebūtu. “Nu, es nezinu, kas es esmu.” Saprotat? Labi, redziet, tas ir briesmīgi, tas ir briesmīgi nonākt šādā stāvoklī.

149 Nu, tieši līdz tādām stāvoklim ir nonākusi draudze. Tai būtu jābūt Jēzus Kristus pārstāvei. Bet viņa ir to aizmirsusi, jo tajā ir injicētas ticības mācības un konfesijas, ko viņi ir pieņēmuši Vārda vietā. “Un viņi ir kaili, akli, nelaimīgi, un nezina to,” un to it nekādi nav nevar viņiem pateikt.

150 Varbūt es vairs nekad nebūšu Birmingemā, bet šī ir tā reize, kad viņi to dzirdēs. Saprotat? Saprotat? Pareizi. Es tikai... Es neesmu atbildīgs ne par ko citu, kā tikai par sēklas sēšanu. Dievs novirza to zemē, kur tai ir jānonāk.

151 Aizmirsā, jā, viņi aizmirsā apsolījuma Vārdu, viņi aizmirsā. Israēls bija šādā stāvoklī, kad atnāca Jēzus. Viņi bija aizmirsuši. Viņi meklēja, ak, viņi teica, ka viņi tic, ka Mesija nāk. Bet, kad Mesija atnāca un identificēja Sevi ar Vārdu, viņiem bija tik daudzas tradīcijas, ka viņi bija padarījuši Dieva Vārdu neefektīvu.

152 Un Jēzus apsolīja, ka tieši pirms beigu laika: “Kā tas bija Sodomā, tā tas būs.” Un tas tiks identificēts, bet cilvēki ir tik ļoti tradicionāli, ka ar savām tradīcijām viņi ir padarījuši Dieva apsolījumu neefektīvu. Garīgā amnēzija! Garīgā amnēzija, tas ir precīzi tas. Saprotiet, viņi ir aizmirsuši šīs lietas.

153 “Ak, es piederu *tiem*. Es...es darīju *to*. Es deju Garā. Es darīju *šito*.” Nu, ak vai, tam nav ar to nekāda sakara, it nemaz!

154 Kā tu vari būt kristietis un noliegt Vārdu? Tu nevari to darīt. Dievs ir Vārds. Ja Vārds ir tevī, tad tu un Vārds esat viens un tas pats. Viss, kas ir Vārds, esi tu. Āmen. Ja es dzīvoju šajā paaudzē, tad tā Vārda daļa, kas ir apsolīta šai paaudzei, man ir jābūt tam. Ja es grasos būt kristietis, man ir jābūt identificētam ar visu, ko Bībele sludina un par ko tā stāv.

155 Aleluja! Tā vai citādi mani sauks par sektantu, bet es šobrīd jūtos diezgan reliģiozi. Tieši tā.

156 Man ir jābūt identificētam ar visu, ko šī Bībele apgalvo. Un tā izsaka apgalvojumus, un, ja es neesmu saslimis ar šo mūsdienu garīgo amnēziju, es būšu, un es varu būt identificēts ar to. Ja es to noliedzu, tad man ir garīga amnēzija; kaut kas ir noticis, es esmu pieņēmis kādu ticības mācību vai doktrīnu, vai kādu draudzi, vai cilvēku grupu. Es nevaru to darīt, kad pats Vārds nāk un identificē Sevi.

157 Tieši tāpēc Jēzus netika atzīts. “Ak,” viņi saka: “nu, tas cilvēks ir svēts, un mūsu svētais priesteris, mūsu svētais *tas*.”

158 Bet Jēzus sacīja: “Jūs esat no sava tēva velna, un viņa darbus jūs darīsiet.”

159 Vai jūs zinājāt, ka arī Kains upurēja labu upuri? Viņš bija patiess, viņš uzcēla altāri, nometās ceļos un pielūdza, un pienesā upuri, un lūdžās Dievam. Un, ja Dievs...ja tas ir viss, ko Dievs pieprasa, lai tu piederētu draudzei un tev būtu altāris, un lai tu maksātu desmito tiesu, un ietu uz draudzi un dzīvotu labu dzīvi; ja tas ir viss, ko Viņš pieprasa, tad Viņš bija netaisns, ka nosodīja Kainu, jo viņš darīja to pašu. Tieši tā. Precīzi.

160 Bet “*reliģija*” nozīmē “apsegs”, un tu nevari būt apsegts ar saviem labajiem darbiem. Ir tikai viena lieta, ko Dievs pieņems, un tās ir Jēzus Kristus Asinis. Tas ir tas vienīgais apsegs. Ārpus tā, ja jūs sakāt: “Ievēro ticības mācību,” garīgā amnēzija! Tas ir tas, kas notika.

161 Un tā, ievērojiet, viņi ir aizmirsuši savu Vārdu; viņi ir aizmirsuši Bībeli; viņi ir aizmirsuši

apsolījumu. Viņi cenšas dzīvot tā atspulgā, kas bija metodisti, kas bija baptisti, kas bija kāds cits. Šeit ir šīs dienas apsolījums, un Dievs runā to caur Savu Vārdu un vēlreiz to apstiprina, un pierāda, ka tas tā ir, bet viņi joprojām tam netic. Garīgā amnēzija! Pilnīgi pareizi. Pilnīga, pilnīga amnēzija, viņi absolūti tam it nemaz netic.

162 Kāds franču karavīrs... Es dzirdēju vienu nelielu stāstu; pirms mēs beigsim. Es nezināju, ka jau ir tik vēls, un man šeit ir palikušas apmēram desmit lapas ar piezīmēm; mēs tās paņemsim citreiz. Paskatieties, kāds franču karavīrs. Viņi paņēma no armijas kādu kareivju grupu, un viņiem bija šī amnēzija. Tas bija no šoka, no kaujas. Un viņiem bija kāda programma, un viņi zvanīja un ļāva cilvēkiem, kuri bija zaudējuši tuviniekus, zvanīt un pamēģināt, vai viņi varēs identificēt šos puīšus. Viņiem nebija nekādu cerību, varbūt vienu vai divus no viņiem viņi atrada. Un tad viņi paņēma tos pārējos; viņi grasījās ievietot viņus sanatorijā, kur viņiem būtu jāpaliek līdz mūža galam.

163 Viņi brauca augšup pa kalna nogāzi, vilciens brauca lēnām; un viņi apstājās kādā stacijā, ļāva tiem zēniem izkāpt un izlocīt kājas. Un sargi iznāca uz tā pakalna, lai viņus pieskatītu, jo viņiem bija amnēzija, nu, viņus vajadzēja pieskatīt.

164 Tā nu viņi vēroja tur vienu jaunu puisi, viņš izgāja ārā un sāka skatīties apkārt, uz to ūdens tvertni, viņš skatījās apkārt pa visu pakalnu. Viņš paberzēja savu seju, un viņš pētīja. Un viņš atkal skatījās, un viņš redzēja to ūdens tvertni. Viņš paskatījās visapkārt tai stacijai, un viņš sāka iet. Sargs, tā vietā, lai viņu apturētu, viņš sekoja viņam.

165 Viņš devās augšup pāri pakalnam, lejup pa nelielu taciņu, pagriezās pa labi un devās pāri vēl vienam nelielam pakalnam un nonāca pie nelielas baļķu būdiņas. Viņš skatījās. Uz sliekšņa iznāca kāds vecs vīrs ar spieķi rokā, iznāca ārā un apskāva viņu, teica: "Mans dēls, es zināju, ka tu atgriezīsies! Viņi teica man, ka tu esi miris, bet es zināju, ka tu atgriezīsies." Un tas zēns atguvās. Viņa amnēzija viņu atstāja. Viņš spēja atpazīt, kas viņš ir. Viņš zināja, ka tas ir viņa tēvs.

166 Ak, krusta kareivi, kas esi nošokēts ar tik daudzām apmācībām, ar tik daudziem konfesiju un ticības mācību, un pasaules lietu triecieniem, kāpēc gan tu vienkārši neiznāc uz dažām minūtēm un neaizej apskatīties apkārt Bībelē? Varbūt tu pastaigāsies apkārt, un varbūt tu atradīsi sevi identificētu šeit, Vārdā, kā ticīgo, tādu, kas dzīvo šajās dienās. Varbūt tu Viņu nepazīsti. Varbūt tu atjēgsies, kā to izdarīja tas pazudušais dēls, un atradīsi sevi. Varbūt tu atradīsi savu identifikāciju Dieva Vārdos.

167 Kāds viendien, nesen pateica, teica: "Bet, brāli Branham, paskaties uz mums, pentakostiem, kādas mums ir skaistas baznīcas. Nu, mums...mums ir kalpotāji, kas ir apmācīti."

168 Paklausieties, kad vīrietis apprec sievu, viņš nepaļaujas uz viņas skaistumu. Nē. Viņš paļaujas uz viņas svinīgā solījuma uzticību, uz viņas vārdu. Viņš nepaļaujas uz viņas skaistumu. Viņš paļaujas uz viņas uzticību.

169 Un tieši tādā veidā, kad tu apprecies ar Dievu, tu neuzticies kādai lielai, skaistai baznīcai, ko tu vari uzcelt, bet gan apsolījumam, ko deva Jēzus Kristus: "Es esmu tas pats vakar, šodien un mūžīgi." Vai jūs tam ticat?

Tikai uz brītiņu nolieksim savas galvas.

170 Interesanti, šovakar, šajā ēkā, kur sēž cilvēki, kur ir vīrieši un sievietes, kas ir mūžīgi, cilvēki, kas ir gatavi doties mūžībā, un jūs zināt, ka kādu dienu jums būs jāsatiekas ar Dievu. Un interesanti, ja jums bija neliela atelpa no šīs amnēzijas un jūs vēlētos... Jūs esat bijuši identificēti nepareizajā, bet jūs...jūs gribētu šovakar mazliet pastaigāties apkārt un noskaidrot, vai jūs varētu tikt identificēti Jēzū Kristū? Paceliet, lūdzu, savu roku un sakiet: "Palūdz par mani, brāli Branham, es vēlos tikt identificēts kā īsts kristietis, īsts ticīgais." Lai Dievs tevi svētī. Lai Dievs tevi svētī. Esi svētīts! Ak, jā, visapkārt. Lai Tas Kungs Dievs jūs svētī.

171 Kāds tur augšā balkonā teiktu: "Brāli, es patiešām ticu, ka tā ir patiesība. Es ticu, ka kā kristieši mēs vairs neesam tādi kristieši, kādi viņi bija pirms daudziem gadiem."

172 Kā ar jums, pentakosti, kad jūsu mātes un tēvi mēdza stāvēt šeit uz ielas un dauzīt to veco

tamburīnu. Un jūsu māte, kā viņai bija...viņa noteikti bija sagurusi un pūlējās ar jums, mazie bērniņi. Reizēm jums nebija drēbju, ko uzvilkt, un visa kā cita, bet tētis un māte bija uzticīgi tam galvenajam, lai paaugstinātu Kristu.

173 Paskatieties, ko jūs, pentakosti, izdarījāt. Pirms piecdesmit gadiem jūs izgājāt no tās organizācijas. Tieši tas jūs padarīja par pentakostiem, jūs atdalījāties no neticīgajiem. “Bet kā cūka uz saviem dubļiem un suns pie saviem vēmekļiem” jūs esat atgriezušies atpakaļ un izdarījuši to pašu, uztaisījuši tādu pašu jucekli, no kāda jūs izgājāt. Kas par lietu? Cilvēku vidū uzliesmoja garīgā amnēzija. Tagad jums ir jūsu ticības mācības un jūsu konfesionālie dokumenti, un jūs esat pielīdzinājušies tiem pārējiem, gribat būt kopā ar tiem pārējiem. Jūs atļāvāt savām sievietēm apgriezt matus, krāsoties. Jūs...jūs atļaujāt viņām darīt visas šīs lietas, atļaujāt visas šīs lietas draudzēs. Kas tas ir? Garīgā amnēzija.

174 Un pēc tam, negaidot, kad Dievs sāk apmeklēt cilvēkus, kas tad notiek? Jūs nespējat to pieņemt. Saprotiet, jūs esat tik slimi ar šo amnēziju, saprotiet, vienīgā lieta, ko jūs esat dzirdējuši... Vai jums nešķiet, ka jums vajadzētu kaut uz dažām minūtēm atkāpties no tās ticības mācības un paņemt rokās Bībeli, un paskatīties, kā kristietim būtu jābūt identificētam? “Šīs zīmes ies līdz tiem, kas tic!”

175 Apustuļu darbos Pēteris teica: “Atgriezieties ikviens un tieciet kristīti Jēzus Kristus Vārdā grēku piedošanai, un jūs saņemsiet Svētā Gara dāvanu; jo šis apsolījums ir jums un jūsu bērniem, un visiem, kas ir tālu, ko Tas Kungs, mūsu Dievs, pieaicinās.” Ja viņi jums saka, ka tas tā nav, tad jūsu mācītājam ir smags garīgās amnēzijas gadījums. Viņš nespēj identificēt sevi ar to Draudzi, nevis ar organizāciju; ar Draudzi, noslēpumaino Kristus ķermeni.

176 Un tā, Svētais Gars ir šeit. Viņš ir šeit, lai darītu precīzi to, ko Viņš apsolīja darīt. Un tā, kamēr jūs stāvat šeit ar noliektām galvām, vienkārši turpiniet lūgties. Ļaujiet Svētajam Garam pašam runāt un paskatieties, vai tas... Ikviens zina, ka apsolījums...kāds tas ir šai dienai. Un tā, jūs, kuriem šovakar ir kāda vajadzība, jūs, daudzi no jums ir pacēlušī savas rokas. Pirms jūs to darāt...

177 Es gribētu zināt, kamēr mēs esam šeit un patiešām lūdzam par slimajiem, es gribētu zināt, vai jūs varat tikt vaļā no tās neticības, tās konfesijas, no tās ticības mācības, kas saka jums, ka šīs lietas nav tādas, no tā, kas saka jums, ka tas ir no velna. Kad viņi to dara: “Viņiem nekad netiks piedots ne šajā, ne nākamajā pasaulē.” Ja nu tā ir patiesība? Vienkārši aizdomājieties, ja nu tā ir, tad kur esi tu? Saprotiet, tev nav tas jāizsaka; vienkārši tici tam savā sirdī. Un šeit ir cilvēki, kas tam tic. Pēdējos divus vakarus es te esmu cīnījies ar kaut ko, vienkārši, ak, savu...turējies un kozdams mēli, lai to tā uzreiz neizkliegtu.

178 Un atceries, draugs, tas ir starp tevi un Dievu. Ja nu tas ir nepareizi, un jūs tā domājat? Jūs zināt, kas notiek, tev nekad netiks par to piedots. Garīgā amnēzija, tu uzreiz ieiesi savā mūžīgajā nāvē, neticībā. “Kas netic, tas jau ir notiesāts!”

179 Tagad lūdziet par savu slimību, saki: “Kungs Jēzu, Tu apsolīji. Es...”

Varbūt šeit ir daži svešinieki, kas nekad iepriekš šeit nav bijuši.

180 Jēzus apsolīja: “Kā tas bija (es paņēmu vienu Rakstu vietu) Lata dienās,” kad Dievs tika izpausts miesas ķermenī; un tie cilvēki, Ābrahāms, izredzētā grupa, izsuktā grupa. Un Ābrama vārds tika pārmainīts uz Ābrahāmu, tad viņš redzēja Vārdu, kas tapa miesa, un Tas atpazīna domas, kas bija Sāras sirdī.

181 Un, kad atnāca Ābrahāma karaliskais dzimums, tieši to Viņš darīja, bet viņi sauca Viņu par “velnu”.

182 Viņš teica: “Lūk, kad atnāks Svētais Gars, Viņš darīs to pašu.” Teica: “Šobrīd, kad jūs Mani tā saucat, ir piedošana, bet, kad jūs runājat pret Svēto Garu, piedošanas nav.”

183 Un tā, lai Viņš Savā spēkā iziet cauri šai cilvēku auditorijai, lai kur jūs atrastos, ar Savu garīgo atpazīšanu, parādot, ka Viņš ir Vārds. Tā ka, ja šeit ir kāds, kas slimo ar amnēziju, lai viņiem nebūtu...nebūtu attaisnojuma, pirms notiks šis aicinājums pie altāra.

184 Lai Tas Kungs Dievs palīdz. Tagad ar noliektām galvām, godbijīgi lūdzot...

185 Redziet, šeit man priekšā sēž kāda kundze; viņa ir aizsegusi ar rokām seju. Viņa cieš no muguras problēmas. Un viņai ir arī nervozums. Viņai ir kuņģa problēma. Un šobrīd viņa sēž šeit, manā priekšā. Un varbūt viņa zina... Viņa nav no šī reģiona. Viņa ir no pilsētas, vārdā Makona. Jā. Vai tu tici, ka Dievs var pateikt man, kas tu esi? Tu esi Ajjersa jaunkundze. Ja tas ir pareizi, pacel savu roku. Es esmu tev svešinieks. Tā ir taisnība, vai ne? Tagad tava problēma ir beigusies. Jēzus Kristus, tu pieskāries Viņa drēbēm. Viņš darīja tevi veselu. Tagad vienkārši tici tam.

186 Tur ir kāds vīrietis, kas sēž ēkas aizmugurē. Viņš meklē Svētā Gara kristību. Viņš vēlas kristību ar Svēto Garu. Viņš stāv šeit, manā priekšā. Arī viņš nav no šejienes. Viņš ir no Karolīnas, no Šarlotes. Viņa vārds ir Lipo. Tici no visas sirds, un Dievs piepildīs tevi ar Svēto Garu, mans brāli, ja tu ticēsi tam.

187 Šeit, pa labi no manis, šeit ir kāds vīrs un viņa sieva, kas te sēž tieši pretī man. Tas ir gados vecs pāris, pa labi no manis. Šī kundze cieš no resnās zarnas kaites. Viņas vīram ir sirds problēma. Viņi nav no šejienes, viņi ir no Tenesī. Tomasa kungs un kundze, ja jūs ticēsiet no visas sirds, paceliet augšup savas rokas, un jūs varat pieņemt savu dziedināšanu. Jēzus Kristus dara jūs veselus. Tas ir precīzi tas, ko Viņš apsoliņa darīt. Bet es nekad mūžā neesmu šos cilvēkus redzējis.

Garīgā amnēzija!

188 Jēzus teica: "Tos darbus, ko Es daru, arī jūs darīsiet. Vēl nedaudz, un pasaule Mani vairs neredzēs; bet jūs Mani redzēsiet, jo Es," personas vietniekvārds, "būšu ar jums un pat jūsos līdz pasaules galam." Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

189 Un tā, tiem vīriešiem un sievietēm, kas ir šeit, ar kuriem kaut kas nav kārtībā, jūs vienkārši nespējat saprast, kā... Jūs, jūs gribat ticēt, bet jūs vienkārši nespējat tajā ieiet, un jūs gribētu, lai par jums palūdz, jūs vēlaties Viņu pieņemt, kamēr jūs esat Viņa klātbūtnē, atnāciet, lūdzu, un nostājieties šeit blakus man, atļaujiet man palūgt un uzlikt jums rokas. Atnāciet, lūdzu, tagad šeit augšā, jūs, kas šādi ciešat no garīgas amnēzijas, ja jūs gribētu, lai par jums palūdz, lai jūs tiktu no tās atbrīvoti. Ja tu neesi...neesi ticīgs, bet gribi, lai par tevi palūdz, nāc šeit augšā un nostājies. Lai Dievs tevi svētī, jaunais cilvēks. Vai atnāks vēl kāds? Lai Dievs tevi svētī, kundze. Nāciet. Lai Dievs tevi svētī, jaunkundz. Atnāks vēl kāds? Nāciet, nostājieties šeit, tieši tagad.

190 Garīgā amnēzija, es nevēlos, lai tā mocītu mani, nedod Dievs. Lai es...lai es nomirstu jebkādā nāvē, bet lai es nekad nenomirstu tādā nāvē kā neticīgais.

191 Nāc, pieņem Viņu tagad. Vai tu to darīsi? Nāciet no...un nāciet lejā no balkona, draugi. Tas ir tikai daži soļi lejup, bet tev tas var nozīmēt nāvi vai dzīvību.

192 Skatieties, es nevaru panākt, lai Kristus kaut ko izdara. Kristum nav jādara nekas, izņemot vienu lietu: Viņam ir jātur Savs Vārds. Viņam tas ir jādara, lai Viņš būtu Kristus, būtu Dievs. Viņam ir jātur Savs Vārds.

193 Un tā, atcerieties, ja jūs neesat pārlicināti par savu pārdzīvojumu, kāpēc nenokāpt lejā tagad? Ja tu tik vien kā piederi kādai konfesijai, ja tu esi pentakostu mazbērns, Dievam nav nekādu mazbērnu. Viņam ir dēli un meitas, nevis mazdēli un mazmeitas. Saprotat? Dievam tādu nav. Viņam ir tikai dēli un meitas, un jūs zināt, ka jūs neesat.

194 Varbūt tu esi runājis mēlēs, varbūt tu esi dejojis, varbūt tu esi darījis visu *to*. Tas viss ir labi. Man nav nekas pret to. Bet, ja tev joprojām ir šī garīgā amnēzija, nāc lejā un nāc šurp, un nostājies šeit. Lūgšim par to. Ko jūs sakāt? Draudzes locekli, tikai...tikai formālais draudzes locekli, kāpēc gan tu neatnāc šurp, un tiksīm uzreiz no tās vaļā?

195 Es negribu aizbraukt no šejienes Birmingemā un zināt, ka kādu dienu, kad pienāks Tiesa, man būs jāstājas jūsu priekšā... Atcerieties, ka es atkal ar jums tikšos. Ja es nekad nesatikšu jūs šeit uz šīs vai...es satikšos ar jums Tiesā, un man būs jāatbild par to, ko es teicu šovakar.

196 Tagad paklausieties. Atgriezieties no grēkiem, draugi! Atgriezieties, izejiet no tā. Tieciet ārā no turienes. Nāciet tagad.

197 Tam būtu jāliek katrai sievietei ar apgrieztiem matiem šajā valstī jeb šajā vietā tagad uznākt šeit augšā. Pilnīgi pareizi. Tātad...tātad jums nav pietiekami žēlastības, lai patiešām pateiktu: "Es...es gribu, es gribu ļaut mani matiem augt, brāli Branham." Tam vajadzētu... "Man ir... Nu, man nav tās žēlastības, lai to darītu."

Nu, jūs sakāt: "Vai tad tam ir kāds sakars ar to?"

198 Šeit ne pārāk nesen pie manis atnāca kāds patiešām liels kalpotājs un teica: "Es gribu uzlikt tev rokas, brāli Branham." Teica: "Ikviens uzskata tevi par pravieti."

Es teicu: "Es nekad neesmu teicis, ka esmu pravietis."

199 Viņš teica: "Bet cilvēki tevi par tādu uzskata. Tu vienmēr kritizē tās sievietes par šortu nēsāšanu," un...un, ak, pentakostu vīrs! Un teica: "Par šortu nēsāšanu un matu apgriešanu, un pārējo." Teica: "Tā nav tava darīšana."

Es teicu: "Kura darīšana tad tā ir?"

200 Un viņš teica: "Tie cilvēki, kāpēc tu nemāci tām sievietēm, kā būt...kā iegūt lielas garīgās dāvanas un palīdzēt cilvēkiem, nevis mēģināt..." Teica: "Viņi tev ieklausās. Tas, ko tu viņiem saki, viņi tev tic." Teica: "Kāpēc tu viņām nestāsti, kā iegūt lielas dāvanas un palīdzēt cilvēkiem tā vietā, lai vienmēr viņas nosodītu?"

201 Es teicu: "Kā es varu mācīt viņiem algebru, ja viņi nav iemācījušies pat alfabētu?" Saprotat? Saprotat?

202 Jums ir jāsāk no pašas apakšas, atgriezieties no grēkiem vai mirstiet! Tagad jūs varat darīt, ko vēlaties: atgriezieties no grēkiem vai jūs mirstiet! Jēzus Kristus ir pilnībā identificējis Sevi šeit vakaru pēc vakara. Un šis ir tas vakars, kuru mēs veltām šai glābšanai. Šeit ir tikai daži soļi uz augšu, un man ir pietiekami daudz laika, lai gaidītu.

203 Atceries, Birmingema, tavas asinis nav uz manis. Es esmu nevainīgs. Un, ja jums patiešām ir Svētais Gars, jums ir iespēja atnākt tagad. Ja jūs ciešat no kaut kāda "baznīciskuma", kas ir izraisījis jums garīgo amnēziju, kāpēc gan jūs nenākat? Jēzus ir tās zāles. Vai jūs neatnāksiet?

204 Lūk, daži cilvēki aizgāja no balkona. Es gaidīju, lai ieraudzītu, kur viņas ir, vai viņas izies ārā vai atnāks pie altāra. Tie, kas ir šeit lejā, nāciet šurp apkārt. Pareizi. Jūs, kas esat šeit, nāciet un nostājieties ap altāri, sakiet: "Es esmu beidzis ar to." Jā, viņas nāk lejā, divas kundzes. Labi.

205 Nāciet šurp augšā. Tikai daži soļi no turienes, un šie soļi var būt izšķiroši.

206 Un tā, skatieties, es gribu jums kaut ko pajautāt. Kā būtu, ja Viņš patiešām atnāktu šovakar? "Ak," jūs sakāt, "Viņš neatnāks." Es nezinu, vai Viņš nāks vai nē. Šī ir tā pēdējā zīme. Atcerieties, TĀ SAKA TAS KUNGS! Vai jūs esat kādreiz dzirdējuši mani sakām kaut ko, kas nebūtu taisnība? Jūs redzat jūsu pēdējo zīmi. Tā ir saskaņā ar Rakstiem. Jūs esat redzējuši jūsu pēdējo zīmi, pentakosti. Nejauciet to tagad ar to, ko Viņš apsolija Israēlam pēc aizraušanas; tas nav jums. Tad ar jums jau ir cauri. Saprotat? Jūsu diena ir tagad. Jūsu zīme ir tagad. Jūsu laiks ir tagad. Nenoraidiet to. Nedariet to. Labāk atnāciet. Vai jūs ticat, ka es esmu Dieva kalps?

207 Atceries, Birmingema, es nekad neesmu sastapis jaukākus cilvēkus. Jūs esat jaukākie cilvēki, kādus es jebkad savā dzīvē gribētu satikt, bet jums ir vajadzīga atmoda. Jūs mirstat. Jūs slimojat ar garīgo amnēziju. Jūs mirstat. Nedariet tā. Atdzīviniet to, kas jums ir. Uzmodiniet to no jauna, ātri, pirms atnāk Jēzus.

208 Labi, kamēr viņi... Turpiniet nākt. Vienkārši ļaujiet, lai viņi turpina nākt, līdz mēs dabūsim visus tos, kurus Tas Kungs aicina, šeit augšā. Nāciet tagad.

209 Tieciet vaļā no tās amnēzijas. Tas lielais Ārsts tagad ir šeit, lai dziedinātu to, lai aizvāktu to no jums. Viņš ir pierādījis, ka Viņš ir šeit. Cik daudzi to atpazīs, paceļot savu roku un sakot: "Es patiesi ticu, ka Viņš teica, ka Viņš to darīs." Saprotat? Lūk, Viņš ir šeit. Saprotat? Saprotat? Jūs ticat.

210 Un cik daudzi zina, ka es jums saku patiesību, ka jūs mirstat un jums ir nepieciešama

atmoda? Saprotat? Tā ir patiesība.

211 Jūs esat labi cilvēki. Jūs nevarat atrast labākus. Nav labāku siržu par tām, kas pukst zem šiem vecajiem dienvidu krekliem šeit. Tā tas ir, īsti cilvēki! Bet, draugi, labāk ātri pamostieties! Tajā stundā, kad jūs nedomājat, tas var notikt. Tas var nenotikt; es nezinu.

212 Bet atcerieties, jūs saņemat savu pēdējo brīdinājumu, tāpēc bēdziet, kamēr jums ir laiks bēgt. Nāciet tagad. Kamēr viņi nāk, es turpināšu gaidīt, jo tur varbūt.... Viena dvēsele ir desmit tūkstošu pasaulu vērtā. Un, kamēr cilvēki tiek pārlicināti...

213 Es gribētu redzēt, kā tas izlaužas lielā atmodā, kas pārņemtu ikvienu draudzi šeit apkārt; ja jūs pārvarētu visas savas nesaskaņas, aizvāktu prom visu šo egoismu un pieņemtu Svēto Garu. Jūs apgalvojāt, ka jūs tam ticat. Jūs apgalvojāt, ka jūs tam ticat, bet, kad tas atnāk, lai apliecinātu Sevi, tad jūs novēršaties viens no otra. Kāpēc gan nesavienot mūsu sirdis ar Dieva Vārdu un neticēt patiesībai? Tas ir... Jūs vienkārši turpināsiet mirt, mirt, un jūs dodaties taisni ārā Lāodikejā. Precīzi tas, ko Viņš apsolijs, tas notiks tādā veidā. Vai jūs tagad neatnāksiet? Tagad ir tā diena. Tagad ir tas pieņemamais laiks. Vērojiet, ko darīs Svētais Gars.

214 Un tā, es vēlos, lai visi šeit klātesošie kalpotāji, kuri ir ieinteresēti šajos cilvēkos, arī atnāk lūgt kopā ar mani. Nāciet šurp augšā, visi kalpotāji, kuri ir ieinteresēti šajos cilvēkos. Nāciet, nāciet apkārt un nostājieties starp cilvēkiem; kalpotājs vai personīgais darbinieks, labs personīgais darbinieks, sievietes, kas gribētu tagad stāvēt kopā ar šīm sievietēm. Es no visas sirds ticēju, ka Svētais Gars atnāks uz šo vietu šeit un tagad un vienkārši identificēs Sevi starp visiem šiem cilvēkiem.

215 Tagad ļaujiet man vispirms pamācīt šos cilvēkus. Un tā, draugi, lai kāds arī būtu iemesls, kāpēc jūs esat šeit, Viņš zina. Un es varu jums to pierādīt, paņemt jūs pa vienam, atvest jūs šeit uz šīs platformas, un nebūs nevienas lietas, ko Viņš nedarītu zināmu. Lūk, tā tas ir bijis, kopš es biju mazs puika. Šī dāvana nav apšaubāma. Bet jautājums ir šāds: vai jūs varat to pieņemt? Vai jūs tai ticat? Lūk, Viņš ir šeit. Nu, ja Viņš ir šeit, tad ir tikai viena lieta – Viņš tur Savu Vārdu. Tādā gadījumā vienkārši ticiet, ka jūs saņemat to, un pieņemiet to un piecelieties, un sakiet: “Kungs Dievs, es esmu šeit, lai to pieņemtu.” Un vienkārši stāviet tur, kamēr tas notiks.

216 Tāpat kā Badijs Robinsons reiz teica kukurūzas laukā; viņš teica: “Kungs, ja Tu neiedosi man Svēto Garu, tad, kad Tu atgriezīsies, Tu atradīsi šeit kaulu kaudzi.” Viņš bija ļoti nopietns. Un tu neko nesaņemsi no Dieva, kamēr tu nekļūsi pietiekami izmisis.

217 Un tā, vai jūs esat ievērojuši šodienas ražu, vai jūs esat ievērojuši, ko mēs šodien darām? Mēs faktiski...mēs saņemam no Dieva tik vien, lai uzkāptu uz platformas, un mēs sakām: “Jā, varbūt es labāk uzkāpšu.” Lūk, tā tas notiek pa visu pasauli. “Jā, labāk es uzkāpšu un nostāšos.” Saka: “Labi, labi, es nezinu. Te nu es esmu, jā.” Hm! Kāda vieta, kur būt! Tur nedeg nekāda uguns. Tur nav nekāda entuziasma. Tur nav nekādas iedziļināšanās. Un kā evaņģēlistu tas mani vienkārši nobeidz, kad redzu Dieva ļaudis šādā stāvoklī. Mums vajadzētu degt!

218 Bet, saprotiet, kas tas ir? Tas ir tieši tas, ko es jums teicu. Atklāsmes 3. nodaļa: “Tu esi remdens.” Un Viņš sacīja: “Tā kā tu esi remdens, Es izspļaušu tevi no Savas mutes.” Vai pareizi? Tas ir tas, ko Viņš teica. Un, ja Viņš to teica, tad tieši to Viņš izdarīs. Tāpēc nebūsim tas pūlis.

219 Jūs esat šeit ar vajadzību. Dabūsim to vai arī mirsim tepat uz vietas! Pareizi. Dabūsim to vai mirsim.

220 Un tā, mans dārgais brāli, māsa, ja es varētu nokāpt lejā un palīdzēt jums kaut ko izdarīt, es noteikti to darītu. Lūk, ar dāvanas palīdzību es varu pateikt jums, kāpēc jūs esat šeit. Es varu pateikt jums, kāpēc...caur Svēto Garu, Dieva Garu pateikt jums, kāpēc jūs esat atnākuši, ko jūs esat izdarījuši, kāda būs nākotne vai kaut ko tamlīdzīgu; bet tas to neatrisina. Tev ir jāpieņem tas pašam. Tam ir jābūt tev!

221 Un tā, vai esat gatavi? Paceliet savu roku un sakiet: “Es esmu gatavs. Es esmu gatavs mirt tieši šeit.” Lūk, nedariet to, ja vien jūs tā patiešām nedomājat. “Es esmu gatavs nomirt tieši šeit vai arī dabūt to, ko es vēlos no Dieva.” Āmen. Vai tu patiešām esi gatavs?

222 Tādā gadījumā lai auditorija pieceļas, it visur. Tagad kopā, kopā, savienosimies kopā. Lūgsimies. Un lai vienkārši... Jūs, kalpotāji, tagad pienāciet pie šiem cilvēkiem šeit, ikviens, un šobrīd jūs pārstāvat Kristus rokas.

223 Jūs, kas gribat Svēto Garu, jūs, kas vēlaties šo pārdzīvojumu, nevis emocionālu saviņņojumu; jūs vēlaties Svēto Garu, dzīvību, dzīvības dīgli sevī. Un jūs gribat tikt vaļā no tās amnēzijas, kuras dēļ jūs nespējat sevi identificēt; jūs nezināt, kur atrodaties, nezināt, kas jūs esat; tiksim no tās vaļā tieši tagad! Šeit tev ir dzimšana no augšas, īstena, neviltota dzimšana no augšas.

224 Tagad uzliksim šiem cilvēkiem rokas. Pacelsim visi augšup mūsu rokas un vienprātīgi lūgsim.

225 Debesu Tēvs, Kunga Jēzus Vārdā, dāvā to, Kungs, Jēzus Kristus Vārdā, lai šovakar atnāk Svētais Gars, šajā sestdienas vakarā, lai Svētais Gars nonāk kā stipra vēja pūtiens. Lai šie cilvēki tiek kristīti Svētajā Garā. Lai Dieva uguns un spēks viņus neatstāj. Ja viņi paliks šeit līdz rītam, lai viņi paliek, paliek, kamēr atnāks Svētais Gars.

226 Tāda ir tā doma! Tas ir tas! Te nu tas ir. Tur nāk Svētais Gars. (Es to paveicu. Es to zinu.)
Tas arī viss. Tagad ticiet tam! Pieņemiet to! Piepildieties ar Viņa svētībām.

GARĪGĀ AMNĒZIJA

(Spiritual Amnesia)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1964. gada 11. aprīlī Birmingemā, Alabamas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 64-0411 ilgst 1 stundu un 20 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2024. gadā.